HALKIN SESİ 134

8 KASIM 1977
4 LİRA

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

HALKIN SESİ VE AYDINLIK YAZI İŞLERİ MÜDÜRLERİ ASKERİ MAHKEME TARAFINDAN TUTUKLANDI

ASKERİ MAHKEMELER BASINI YARGILAYAMAZ!

MUĞLA

Grevdeki Karaböğürtlen Maden Ocakları işçileri: "120 Lira yevmiye istiyoruz"

Muğla Karaböğürtlen yöresi maden ocaklarında çalışan 460 işçi 1 Eylül'den bu yana grevdeler.

İşçiler ocaklardan krom madeni çıkarıyor, temizliyor, yıkıyor ve Gökova kıyısından madenleri gemilere yüklüyorlar. Ocakları işleten patron Sıtkı Koçman. İşyerinde de Türk-İş'e bağlı Maden-İş sendikası yetkili.

Aşağıda Muğla'lı devrimcilerin grevci işçilerle yaptıkları konuşmayı yayınlıyoruz:

Grevci işçilerle görüşmek üzere işyerine vardığımızda jandarmalardan başka kimseye rastlayamadık. Durumu araştırdığımızda sendikanın grevci işçileri dağıtarak evlerine gönderdiğini öğrendik. İşyerlerinde sendikanın grev kararı ile işverenin lokavt kararı yan-yana asılıydı.

Daha sonra Ortaca bölgesinde rastladığımız bir grup işçi bize grevleri ve grevin talepleri ile ilgili olarak şunları anlattılar: "Bizler Akçaalan ocağında çalışıyoruz. Bizim ocakta 76 işçi çalışıyor. 1 Eylül'den bu yana grevdeyiz. Ücretlerle ilgili taleplerimiz önde geliyor. Bizim yevmiyelerimiz 60-105 lira arasındadır. Bunu sendikaya yeni dönem için 120 lira olarak kabul ettirdik. Uzlaştırma kurulu bunu 90 lira olarak belirleyince bu sefer biz istemediğimiz halde sendika buna uydu. Biz yılda iki ikramiye istiyoruz. Sendika uzlaştırma kurulundan çıkan bir ikramiyeye razı oldu. İşveren hiç vermiyeceğini söyledi. Biz de taleplerimizde israr ederek greve gitmeye karar verdik. Sendika bizi oyalarken biz sendikayı beklemeden grevi başlattık. Şimdi de sendika bize önderlik yapmadığı gibi mücadelemizi baltalamaya çalışıyor. Mesela gördüğünüz gibi hepimizi evlerimize gönderiyor. Biz halkın desteğini sağlamak için 15 Ekim'de bir miting yapmaya karar verdik. Sendika buna da karşı çıktı. Kamyonlarla vilayetin önüne gidip, bir siyah çelenk bırakıp ayrılmamızı istedi. Tabii biz de bunu kabul etmedik. Biz bu mitingle zalim patronu olduğu gibi, ona yardımcı olan sendikayı da teşhir edeceğiz!"

Muğla'lı devrimcilerin röportajı

BİLECİK

VATANİ GÖREV Mİ, ZULÜM MÜ?

Bizler, Bilecik'in Söğüt İlçesinde Jandarma Ulaştırma Alay Komutanı Sedat İşeri'nin erler üzerindeki baskılarını anlatmak istiyoruz.

Şeker Bayramı nedeniyle akrabalarından ve dostlarından erlere gönderilen tebrikler içinde yurtsever fikirler yazılı, Ecevit'in, Yılmaz Güney'in resimleri olan kartlar vardı. Ayrıca bazı erler yasal olan devrimci gazete ve yayınları bulunduruyorlardı. Sedat İşeri bayram öncesi arama yaptırarak bu tebrikleri ve devrimci gazeteleri erlere teker teker ekmek gibi yedirtti. Ayrıca erlere faşist propaganda yaparak "Bunları üzerinizde bulundurmayın," diye kanunsuz baskı yaptı. Kendisi sürekli olarak "Atatürkçülükten" bahsetmesine rağmen Atatürk'le de hiç bir ilgisi yoktur. Ortalıkta Atatürk'ün bir tek resmini göremezsiniz.

Arama olayından sonra erlere ceza olarak dört gün taşlı ekmek yedirtti. Askeriye'nin verdiği kışlık parkaları da soğuk günlerde bize giydirtmedi. Her yerde uygulanan bayram tatilini bize yasakladı. Akşama kadar yağmur altında kazma kürekle taş kazıtıp temizlettirdi.

Bizlere verilen yemekler karın doyurmuyordu. Karnımız doymadığı için kendi paramızla kantinden yiyecek alıyorduk. Sedat İşeri bunu farkedince bu sefer de bütün kantin ve çay ocaklarını kapattırdı.

Bütün alaylarda erler alay içinde dolaşabilir. Sedat İşeri alay içi inzibatı çıkararak bunu da engelledi. İnzibatlar alay içinde dolaşan erleri yakalayarak dövdüler.

Dağıtım olacağımız zaman eğitim elbiselerimizi çıkarıp, tek tip elbiselerimizi giymiştik ki, "Daha vaktiniz var, çıkarın o elbiseleri" diye bize tekrar eğitim elbiselerini giydirtip ot yoldurmaya gönderdi. Yarım saat içinde tekrar tek tip elbiseleri giyip hazır olmamızı söyledi. Dağıtıma giden erleri güvenlik tedbirleri içinde, bir mahkum gibi arbalarla trene kadar getirtti.

Bilecik'ten bir grup asker

İSTANBUL

Herko işçileri: "İşten atmalara karşı hep birlikte mücadele edelim!»

1000 kişinin çalıştığı Herko iplik fabrikasından son günlerde işçi atılıyor. Patronun baskılarına karşı çıkan işçilerin atılmasına sendikamız Teksif de seyirci kalıyor. Patron tespit ettiği dokuz kişiyi teker teker atmaya başladı.

Fabrikadaki kadın işçiler bir çok zorlukla karşılaşıyor. Bilhassa çocuklu kadınlara baskı yapılıyor ve böylece işten ayrılmaları için çalışılıyor. Bizim kreşte 25 çocuk var. Bu kadar çocuğa 7 yatak veriyorlar. Büyük çocukları yatakta yatırıyorlar. Bir yaşından küçükler ise taşın üzerinde yatırılıyor. 25 çocuğun başında iki tane bakıcı var. Ne zaman yuvaya gitsek çocuklarımızı hep bir ağızdan ağlar buluyoruz. Kimse bunlarla ilgilenmiyor. Çocukların mamasını ilaçlarını buzdolabına koyuyorlar, sonra çıkarıp soğuk soğuk çocuklara yediriyorlar. Bu yüzden bütün bebekler öksürüyor ve hastalanıyor.

Fabrikanın servisi de ihtiyacı karşılamıyor. Bir süredir şikayetçı olduğumuz halde sendika bununla ilgilenmiyor. Çıkış saatinde servisler gelmiyor. İşçiler bir de servisin gelmesini bekliyorlar. Üstelik birçoğumuz ayakta geliyoruz.

Temsilcilerden memnun değiliz. Bizim hiç bir derdimizle ilgilenmiyorlar. Patronun adamı gibi hareket ediyorlar. İstedikleri zaman yemek yiyor, çay içiyor ve çalışmıyorlar.

Biz işçiler aramızda birlik sağlayıp bu haksızlıklarla mücadele etmeliyiz. Biz ezilen işçiler öne atılmadıkça kendi aramızdan seçtiğimiz, güvendiğimiz arkadaşlarımızı temsilci yapmadığımız sürece bunlar işçinin sırtından saltanat sürmeye devam edeceklerdir. Bütün Herko'lu işçiler birleşmeli, arkadaşlarımızın atılmasına karşı çıkmalı ve fabrikada devrimci bir önderlik yaratmalıyız.

Herko'dan bir kadın işçi

İSTANBUL

İGD liler "Fabrikaya bizden başka kimse dergi getiremez» diyorlar

Mutafçılar'dan dört işçi sabahleyin kahvede Halkın Sesi okuyorduk. Bir müddet sonra bizim fabrikadaki İGD'li temsilci Yusuf Kıtık geldi. "O dergiyi buraya getirme" dedi. Ben "Getirir okuruz. Engel olamazsınız. MC hükümeti de onu okumayın bunu okumayın diye baskı yapıyor. Siz de aynı şeyi yapıyorsunuz" dedim. Hemen bana saldırıya geçti. Onunla beraber Uzel'den iki temsilci de bana saldırdılar. Bunlardan birinin adının Hüseyin olduğunu biliyorum.

Daha önce de bizim baştemsilci "Bu dergiyi getirme. Burada propaganda yapma. Burada yalnız temsilciler konuşur. Temsilcilerden başka kimse dergi getiremez. Bir daha görmeyeyim" diye tehditler savurmuştu. Ben bu baskılara da karşı çıkmıştım. Revizyonistler daha önceleri Politika gazetesini fabrikaya getirip, zorla işçilere satmaya çalışıyorlardı. Sonra kimse almadığı için getirmez oldular.

Ben şunu belirtiyorum: Bunların UDC'sinin ne olduğu çok açık anlaşılıyor. Bir avuç Rus uşağı kendine özgürlük, bütün halka da faşist diktatörlük uygulamak istiyor. Üç seneden beri fabrikalarda bunu yapmaya çalıştılar. Şimdi işçi sınıfı karşılarına dikiliyor.

Mutafçılar'dan işçi Kemal Kaçmaz

DENİZLİ

BEKİLLİ TEKEL İNŞAAT İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİ

SEKE şirketinin Ege bölgesindeki 450 inşaatından biri de, Denizli Çal-Bekilli'de bulunuyor. Bu inşaatta çalışan 13 işçi ağır iş şartlarına ve düşük ücretlere karşı direnişe geçti. Direniş yerine giderek işçilerle konuştuk. İşçilere direnişlerinin nasıl başladığını ve amacının ne olduğunu sorduk. İşçiler şunları anlattılar:

"Bizler ağır iş şartları altında çalışıyoruz. Her arkadaşın değişik bir işi var. Mesela, birimiz dinamit patlatıyor. Birimiz kompresör kullanıyor. Buna karşılık verilen ücret 100 lirayı geçmiyor. Başımızdaki taşarona kompresörün yorucu, dinamit patlatmanın da tehlikeli olduğunu söyledik. Bu işlerin ücretlerini arttırmasını ve ağır işlerin bir kaç işçiyle takviye edilmesini istedik. O zaman taşaron bize, 'ister çalışın, ister çalışmayın, başka yerden 200 liraya işçi bulur, sizi çalıştırmam' dedi. Bunun üzerine ücretlerin 125 liraya yükseltilmesini talep ederek topluca işi bıraktık. Direnişimizi desteklemeye çevre köylerden geliyorlar. Çal kazasından da direnişimizi duyanlar geldiler."

Direnişteki işçilere MC iktidarı hakkında ne düşündüklerini soruyoruz. İşçiler "MC halkımızı ağır zamlarla bir kat daha ezmiştir. Ülkemizin bağımsızlığını tehdit eden Rusya'yla işbirliğine girmiştir. MC'yi yıkmak için bütün çalışanlar genel grev yapmalıdır." diye cevap veriyorlar.

Daha sonra işçilerle tek tek konuşuyoruz. İşçilerden M. Aykut MC'nin Rusya ile imzalamayı düşündüğü "dostluk ve işbirliği" anlaşması hakkında "Biz Rusya'yla değil, ezilen ülkelerle işbirliği ve dostluk yapmalıyız." diyor. Bir diğer işçi M. Gital ise şunları söylüyor:

"Bir zamanlar Amerikan emperyalistleriyle yapılan ve bizi köle durumuna düşüren anlaşmalar nasılsa, bugünün Rusya'sı ile yapılan anlaşmalar da aynı. Bu 'anlaşma'nın amacı, yurdumuzu Bulgaristan, Doğu Almanya ve Polonya gibi ülkelerin durumuna düşürmektedir. Türkiye'ye ne Amerika'dan ne de Rusya'dan dost olur."

Direnişteki işçilerin bize son olarak söyledikleri ise şuydu: "Bütün arkadaşlar ücretlerimiz arttırılıncaya ve sosyal haklarımız verilinceye kadar direnmeye kararlıyız."

HALKIN SESİ
HAFTALIK SIYASİ DERGİ • Sahibi: HÜSEYİN KARANLIK • Yazıişleri Müdürü: MUSTAFA TÜTÜNCÜBAŞI • YÖNETİM YERİ: Klodfarer Cad. 38 1 Divanyolu İST. • Baskı: DAİLY NEWS • YAZIŞMA VE ABONE: P. K. 1103 Karaköy - İST. • ABONE YURTİÇİ: Yıllık 200 Altı aylık 100 lira • YURTDIŞI: Yıllık 100, altı aylık 200 Lira • Yayın ilanları: 200 lira •
• Genel Dağıtım: TÜR-DA, Hamam Sok. No. 4 Cağaloğlu-İST. • TÜR-DA, Menekşe Sok. No. 16 Kızılay-ANKARA • TÜR-DA, 847 Sok. Birlik Han No. 34/9 Konak-İZMİR • TÜR-DA, Cemal Gürsel Cad. Zeki İşhanı No. 13 ADANA • EYLEM KİTABEVİ, Suakar Pasajı, Kat. 3 DİYARBAKIR • YILDIZ KİTABEVİ, Eyüboğlu Cad. Uğur Pasajı GAZİANTEP • Ankara Dağıtım: TÜR-DA • Yurtdışı Dağıtım: ORİENT VERLAG, Wittelsbacherallee 135 D-6000 FRANKFURT Tel. 49 61 72 •

Mustafa Kemal'i unutturmaya çalışanlar ve yaşatanlar

10 Kasım... Mustafa Kemal'in öldüğü gün... 10 Kasımda bütün halk ayağa kalkar ve bu milli kahramanı saygıyla anar... Ama aslında içten içe ona düşman olup milletin önünde tecrit olmamak için ayağa kalkanlar-da vardır.

Kimdir bunlar? Halkın emperyalizme karşı direnme ruhunu öldürmek isteyen bütün güçler! Onlar, geçmişte anti-emperyalist ne varsa onu unutturmaya çalışmaktadırlar. Mustafa Kemal'i, onun anti-emperyalist eylemlerini, işçilerin ve köylülerin canları ve kanlarıyla kazandıkları Milli Kurtuluş Savaşımızı unutturmaya çalışmaktadırlar.

Türkeş'e bakarsanız her 10 Kasım'da Anıtkabir'e gitmeyi hiç ihmal etmemiştir. Arada bir Mustafa Kemal'den söz ettiği dahi olur. Ama esasında Mustafa Kemal'in azılı düşmanıdır. Fakat bunu açıkça söylemeye cesaret edememektedir. Bu anti-emperyalist önderin milletin kalbinden kolay kolay silinmeyeceğini bildiği için ona karşı ikili bir taktik uygulamaktadır. Birinci olarak onu, tümüyle unutturmaya çalışmakta, ikinci olarak, onun anti-emperyalist yanını örtbas edip bir Türk ırkçısı gibi göstermeye, Mustafa Kemal'i kendi emperyalist uşağı teorilerine alet etmeye çalışmaktadır. Mustafa Kemal'in emperyalizme karşı mücadelesinin karartılması, unutturulması, bozkurtun tasmasını tutan Amerikan emperyalizminin faaliyetlerini daha rahatça sürdürmesi sonucunu verecektir. İşte, emperyalizmin işbirlikçisi faşist güçler bunun için Mustafa Kemal'i unutturmaya çalışmaktadırlar.

Süleyman Demirel'in Başbakanlık odasında ve Adalet Partisi Genel Merkezinde de Mustafa Kemal'in birer portresi durmaktadır. Ama işin aslına bakılırsa Demirel ve Adalet Partisi, Mustafa Kemal'in milletin gönlünden silinip gitmesini isterler. Çünkü Mustafa Kemal emperyalizme karşı direnen güçlerin temsilcisiydi. Adalet Partisi ise emperyalizmle işbirliğinin taraftarı olan bir partidir. AP'nin kökenine baktığımız zaman bunu daha iyi anlarız. Hürriyet ve İtilaf... Bu partinin önderleri Birinci Dünya Savaşında İngiliz-Fransız emperyalistlerine ülkenin kapılarını açmışlar, işgalcilere kılavuzluk yapmışlardı. Terakkiperver Fırka... Kurtuluş Savaşın'dan sonra bütün eski kompradorları bağrında toplamış ve ülkenin emperyalistlere yeniden teslim edilmesi için çalışmıştı. Serbest Fırka... O da Terakki-perverlerin yolunu izlemişti. Demokrat Parti... Ülkemizin kapılarını Amerikan emperyalistlerine ardına kadar açmıştı. İşte böyle kötü bir geçmişin mirasçısı olanların Mustafa Kemal'i gerçekten anmaları mümkün değildir.

Şeriatçı güçlere gelince... Mustafa Kemal konusunda en açık sözlü davrananlar bunlardır. Bunlar, Mustafa Kemal'e düşman olduklarını açıkça söylemektedirler. Mustafa Kemal'in feodalizmin üst yapıdaki kurumlarına karşı giriştiği eylemler şeriatçı feodal güçlerin Mustafa Kemal'e düşman olmaları için yetip de artmıştır bile. Eğer Milli Kurtuluş Savaşı köylülerin toprak devrimi ile tamamlanmış olsaydı, bu gerici güçlerin yaşadığı feodalizm bataklığı çoktan kurutulmuş olacaktı.

Gardrop Atatürkçüleri Mustafa Kemal'in adını çok anmalarına rağmen aslında onun anti-emperyalist eylemine karşıdırlar ve Mustafa Kemal'i bir heykel yığını haline getirmek için çalışmaktadırlar. Onlara göre Mustafa Kemal, emperyalistlere karşı savaşmak için Anadolunun yoksul halkı ile birleşen bir anti-emperyalist savaşçı değildir. Onlara göre Mustafa Kemal, smokin, beyaz eldiven, silindir şapka ve balodur. Onlara göre, Mustafa Kemal, emperyalistlerin topuna birden meydan okuyan "milletin makus talihini" değiştirmek için harekete geçen bir milli kahraman değildir. Onlara göre Mustafa Kemal, uygarlık adı altında emperyalistlerle uzlaşmanın bir aracıdır. Çünkü Gardrop Atatürkçüleri, Milli Kurtuluş Savaşından sonra gittikçe büyüyen ve sonunda emperyalizmle işbirliğine girişen milli burjuvazinin bir kesiminin temsilcileridir. Bu yüzden Gardrop Atatürkçüleri, Milli Kurtuluş Savaşının "kötü" anılarını unutturma, daha sonraki gelişmeler içinde emperyalistlerle yeniden uzlaşmanın "tatlı" anılarını hatırlatma eğilimindedirler.

Peki İ. Bilen revizyonistleri, neden Mustafa Kemal'i unutturmak için bu kadar çaba göstermektedirler. Revizyonistler, özellikle Üçlü Blokun yardımıyla neden Mustafa Kemal'e karşı düşmanlık yaymaktadırlar. Çünkü İ. Bilen revizyonistleri halis emperyalist uşağıdırlar. Onların efendisi Rusya'dır. Bunların Birinci Dünya Savaşı'ndaki Hürriyet ve İtilafçılardan hiçbir farkı yoktur. O gün, Osmanlı İmparatorluğu'nu parçalamak ve işgal etmek isteyen İngiliz-Fransız emperyalistleriydi. Bugün ülkemizi parçalamak ve işgal etmek isteyen Rus sosyal-emperyalistleridir. O gün işgalciye yol gösteren İtilafçılardı. Bugün Rus tanklarına yol göstermeye hazırlanan İ. Bilen revizyonistleridir. İşte bu yüzden onlar, milletin direnmesini sağlayacak ne varsa yok etmelidirler. Halk silahla mı direnecektir? O halde halkın ve ülkenin elinde silah olmaması için çalışırlar. Halk işçilerin ve köylülerin partisinin önderliğinde mi direnecek? Bütün güçleriyle işçilerin ve köylülerin partisini yok etmek için çalışırlar. Halk, geçmişin anti-emperyalist mirasını canlandırarak mı direnecek? Bu mirası unutturmak için çalışırlar. İşte revizyonistlerin ve onların uzantısı Üçlü Blokun Mustafa Kemal'e saldırılarının sebebi de budur.

Proletarya, geçmişte anti-emperyalist ne varsa onun gerçek mirasçısıdır. Proletarya, Mustafa Kemal'in ve onun anti-emperyalist savaşının da gerçek mirasçısıdır. Çünkü bu mücadele emperyalizme darbe indirdi, dünya devrimine hizmet etti. Çünkü bu savaş, bugün de milli bağımsızlık bayraklarını yükseltirken bize güç ve cesaret veriyor. Bütün halk düşmanları ve emperyalist uşakları Mustafa Kemal'in emperyalizme karşı mücadele bayrağını yere atıp çiğnediler. Bu bayrağı yerden proletarya alıyor ve iki süper devlete karşı yükseklere kaldırıyor. Üstelik artık şunu da biliyoruz. Bu sefer, devrim yarıda kalmayacaktır. Bu sefer, köylülerin toprak devrimi önlenmeyecek ve feodalizmle uzlaşılmayacaktır. Bu sefer, emperyalist askerin kovulmasına rağmen emperyalist sistemin içinde kalınmayacaktır. Bu sefer, emperyalizmle uzlaşılmayacak, işbirlikçi burjuvazinin varlığını korumasına izin verilmeyecektir. Bu seferki mücadele, ülkemizin emperyalist sistemden toptan ve tamamen kurtulmasıyla, toprak ağalığının kesin olarak tasfiyesiyle, halk iktidarının kurulmasıyla ve durmaksızın sosyalizme doğru ilerlemekle sonuçlanacaktır. Çünkü bu mücadelenin önderi proletaryadır.

10 Kasım. Mustafa Kemal'in, öldüğü gün. Saat dokuzu beş geçe içinde gerçekten büyük bir acı duyarak ayağa kalkan halktır.

HESAP VERMEDEN NEREYE ?

Politika gazetesi geçen hafta Maden-İş Sendikasına satıldı. Gazetelerin yazdığına göre. DİSK'in hisseleri, Maden-İş'in alacaklarına sayılarak devir teslim işlemi yapılmış.

Bu alım-satımın altında dönen dolaplar nelerdir? Revizyonistler şimdi de hangi hesapların peşindeler? Maden-İş Yürütme Kurulu, şu anda toplam borcu 5 milyon lirayı bulan. resmi ilan gelirlerine bankalar tarafından el konmuş. bütün senetleri protesto olmuş, baskı ücretlerini bile ödeyemeyen, alacaklılarına karşılıksız çek verecek kadar batmış, kısacası iflas halindeki bir gazeteyi satın alırken kime danışmıştır?

Aylardır işçiye sendikanın para sıkıntısından başka laf etmeyen revizyonistler, MESS grevcileriyle "bin liradan bir kuruş fazla veremeyiz" diye pazarlık ederken, şimdi milyonlarca lira borcu olan, batmış bir gazeteyi maden işçilerinin başına bela etmişlerdir. Bu âni alım satımın altında, revizyonist çetenin hesap verme korkusu yatmaktadır.

Revizyonistler, Politika el değiştirince, bütün günahlarının unutulacağını, pisliklerinin örtüleceğini, defterlerin kapanacağını umuyorlar. DİSK işçilerine hesap vermekten kurtulacaklarını ve Rus emperyalizminin borazanını Maden-İş yönetiminin koruyucu kanatları altında rahatça öttürmeye devam edebileceklerini sanıyorlar.

Hele biraz durun bakalım.

'Bir yıl içinde batırdığınız 10 milyon liraya yakın paranın hesabını vermeden nereye?

MESS grevine bağış için gelen paraların. DİSK-KENT'in propaganda masrafları adı altında İSTA'ya ödenen milyonların hesabını vermeden nereye?

Son olarak 28 Eylül günü. Kemal Türkler vasıtasıyla DİSK'ten çektiğiniz 2.5 milyonun hesabını vermeden nereye gidiyorsunuz?

Revizyonist yiyici takımı nereye giderse gitsin. Politika Çiftliği dosyası da arkasından gelecektir. İşçi sınıfımız ve proleter devrimciler bu dosyayı açmıştır.

Şimdi ise. revizyonistlerin bir yıl içinde batırdıkları paranın hesabından başlayalım. Politika çapında ve tekniğinde bir gazetenin bir yıllık süre içinde kağıt. baskı. kira. nakliye. personel. film. malzeme. bakım. telefon. ajanslar. kargo ve dağıtım giderlerini hesapladığımızda bulduğumuz rakkam 11, 5 milyon lira civarındadır. Buna revizyonistlerin Vedat Dalokay'a hissesine karşılık olarak ödedikleri 3 milyonu da eklersek Ekim 1976'dan, Ekim 1977'ye kadarki 1 yıl içinde Politika gazetesi işçi sınıfına yaklaşık olarak 14. 5milyon liraya malolmuştur. Birde gelir sütununa bakalım: Politika'nın günlük satışı 5 bin civarındadır. Günlük satış gelirine resmi ilan geliri, iade satışı geliri de eklenirse gazetenin yıllık geliri 6 milyon lira kadardır. Yıllık gelir 6 milyon, gider ise 14. 5 milyon lira. Aradaki 8,5 milyon lira zarar nereden kapatılmıştır? Türkler-Ertürk-Meriç çetesinin işçilerin nafakasından kestiği paralardan, MESS grevlerine diye toplanıp da dağıtılmayan paralardan. İşçilerimizin alın terinden, göz nurundan kapatılmıştır.

Politika'nın bütün zararlarını DİSK'in kasasına yükleyen Aydın Engin bir de batırdığı gazeteden alacaklı çıkmaya çalışıyor. Aydın Engin'in hesaplarına göre, Politika yani DİSK, İSTA ajansına 2,5 milyon lira borçludur. Sen önce, ajans adı altında bir paravan şirket kur. bugün ajanslar en fazla 8-10 bin lira aylık ücretle haber satarken bu ajansa ayda 100 bin lira ödet. gazeteyi boğazına kadar borca sok. sonra da İSTA'nın alacaklarını öne sürerek şantaj yap. Doğrusu Aydın Engin, bu tür ticari dalaveralarda çok ustalaşmış.

Politika'da çevrilen kirli işler bunlarla bitmiyor. Bir örnek daha verelim: Resmi kayıtlara göre. Politika 19-20 bin baskı yapıyor. Gerçek baskı adedi ise 15 bindir. Geriye kalan 5 bin gazetenin kağıdı piyasaya satılarak geliri revizyonistlerin cebine inmiştir. Aynı şekilde çeşitli Ofset malzemeleri (örneğin çinko kalıplar) stok edilmiş ancak bir yıllık stok, faturada 6 aylık gösterilerek aradaki fark da piyasaya satılmıştır. Bütün bu karanlık işlerde Oya Baydar ve Aydın Engin'e Politika'nın Müessese Müdürü Haluk Yetiş de ortaklık etmiştir.

Artık Politika soygununun gizli saklı bir yanı kalmamıştır. Türkler-Ertürk-Meriç çetesinin DİSK'in kasasından sahte TKP'nin günlük basınına akıttığı milyonları bütün işçi sınıfımız biliyor. Ve hesabının sorulmasını istiyor.

Rus Beşinci koluna karşı mücadelede samimi olanlar, herşeyden önce işçi sınıfının bu isteğine cevap vermelidir. Yolsuzlukların üzeri örtülemez. Politika hesapları. yenen paraların sahibi olan işçilere açıklanmalı. vurguncülardan hesap sorulmalıdır. ■

PROFİLO, TELRA VE BORONKAY İŞÇİLERİ:

"Ulusal Demokratik Cephe"de yaşasın Rusya diye mi bağırılır?

Profilo. Telra Televizyon ve Boronkay'dan bir gurup işçiyle MESS grevi. "UDC" gibi konularda konuştuk. Bir işçi revizyonistlerin grev kırıcılığını şöyle anlattı:

"Şimdi de 'Lokavtlar var. Belki bu bin lirayı bile veremiyeceğiz' diyorlar. 6. Bölge Başkanı 'Bin lirayı almıyorsanız işe başlayın o vakit' dedi. 'Bin lira bir kuruş olmaz' dedi. İşçilerin önünde bağıra bağıra, eline masaya vurarak bunları söyledi."

"Bir yandan da fabrikalardan tekrar para topluyorlar. Geçen gün Telra'da da toplantı oldu. Şunu söylüyorlar: 'Yardım kampanyası açmıştık. bu kesildi. Bir daha açalım.

"Oysa fabrikalarda şunu yapmalıyız. Gönlümüzden kopan kaç liraysa. sendikaya değil. bizzat grevci arkadaşlara vermeliyiz. Mesela. Telra'da 90 bin lira toplanıyor. Eski baştemsilci Kudret'in arabası tamirdeymiş. Alıp bu parayla arabasını tamirden çıkarıyor. Ondan sonra işçiden tekrar para topluyor.

Başka bir işçi sözü alıyor:

"Resmen ceplerine atıyorlar. Bunlardan bu yardım paralarının hesabının sorulması lazım. Türkiye'nin her yerinden yardım toplanıyor. Nereye gidiyor bu paralar?"

"Bugüne kadar toplanan paralar 150 milyonu bulmuştur. Bunun 30-40 milyonu işçiye dağıtıldı. Geriye kalan da kendilerine. Niçin şu kadar yardım toplandı, şu kadar harcandı diye hesap çıkartmıyorlar?"

İşçilerin MESS grevine toplanan yardımlar konusunda daha çok söyleyecekleri var. Ama biz işçilere bu seferde "UDC" hakkında ne düşündüklerini soruyoruz. Bir işçi söz alarak konuşuyor:

"Bu cephe ulusal da değildir. demokratik de değil. Ben bir kaç toplantılarına gittim. 1 Eylül barış gecesine falan. Grevdeki işçiler için yardımlaşma gecesi düzenlediler. ona da gittim. Burada 'Yaşasın Rusya. yaşasın Rusya' diye bağırdılar. Niçin bağırdılar? 'Ulusal demokratik cephe'de böyle 'yaşasın Rusya'mı denir? Yoksa. Yaşasın Türkiye'mi? Hani bunun ulusallığı nerede?"

"Bu cephenin demokratikliği de yalan. sahte. Bunlar İGD'li beslemeleriyle DİSK'i basarak 'demokrasi' mi uyguluyorlar? Profilo'da mesela. bizim fabrikada. temsilci arkadaşları görevden aldılar. Üyelikten de attılar. Nerede kaldı bunların 'demokratik'liği? Demokrasi demek. tabanın görüşünü uygulamaktır.

"Bunlar bize hep Rusya'yı övüyorlar. İşte bize uyguladıklarıyla Rusya'daki rejimin ne olduğu belli. İkisi de aynı."

Daha sonra işçilerden bir diğeri şunları söylüyor:

"Bunların devrilmesi için Maden-İş'e bağlı fabrikalarda, öteki fabrikalarda taban olarak bütün işçilerin birleşmesi lazım. Şimdi bunlar hileyle hurdayla delege seçiyorlar. Diyelim ki bir lokal başkanı, bir temsilci, hileyle veya atamalı. Bunun önüne geçmek işçilerin birleşmesine bağlı. Hikmet Aslan olsun, Mehmet Ertürk'le Kemal Türkler olsun, kendi adamlarını yerleştirip, tabanın istediğini kazandırtmıyorlar. Bakalım gerçekten bir seçim yapsınlar. Görelim bunların hangisini taban seçecek? Hiç birini seçmez".

İŞÇİLER REVİZYONİST ÇETENİN SUÇLARINI ANLATIYOR

Cevizli Silvan işçilerinin direnişi ve Halit Erdem

Cevizli Silvan fabrikasında çalışıyordum. Fabrikada sarı sendika vardı. Sarı Metal-İş sendikasının temsilcisi ise, patronun yeğeniydi. Biz bu sendikayı değiştirmeye karar verdik. İçimizden bir temsilci seçtik. Aramızda temsilci seçtikten sonra gizli bir çalışma yaparak Maden-İş'i getirdik. Maden - İş toplu sözleşme yetkisi aldı.

O arada bir işçi arkadaşımızı işten attılar. Zaten direniş, bu olay üzerine patlak verdi. Atılan işçi arkadaşımızı geri aldırmak için Maden-İş'e temsilci gönderdik. O zaman 4. Bölge başkanı olan Halit Erdem bize "direnin" diye haber yolladı. Biz de direnmeye başladık.

Direnişin on ikinci gününde Toplum polisi baskısıyla karşı karşıya kaldık. Ama biz her şeye rağmen mücadelemizi sonuna kadar sürdürmeye kararlıydık.

Bu sırada 4. Bölge başkanı Halit Erdem fabrikaya gelerek "Arkadaşlar gelin anlaşalım" dedi. İşçilerin mücadele ruhunu zayıflattı. Biz bunun bir oyun olduğunu anladık. Daha sonra patron fabrikayı kapatma kararı aldı.

Bir süre sonra öğrendikki, Halit Erdem revizyonisti patronla anlaşarak, bir miktar da para alarak işçileri satmıştı. O zaman Halit Erdem gibi revizyonistlerin nasıl işçi düşmanı olduklarını anladım.

Silvan fabrikasında çalışmış bir işçi

MALİ KAMPANYA

BİR İŞÇİ "YETERKİ GAZETEMİZ ÇIKSIN, BİZ HER TÜRLÜ FEDAKARLIĞI YAPARIZ"

Devrimci bir günlük gazete çıkacağı haberini büyük bir sevinç ve coşkunlukla karşılayan kitleler açtığımız mali seferberliğe katılmaya başladılar. Yurdumuzun dört bir köşesinden bağışlar geliyor.

Günlük gazete için büyük bir maddi kaynağa ihtiyaç olduğunu ve bunun için halkı seferber etmek gerektiğini kavrayan devrimciler "GÜNLÜK GAZETEYİ DESTEKLEYELİM!" şiarı altında öne atıldılar. Devrimciler, bir yandan ellerinde avuçlarında ne varsa gazeteye bağışlarken bir yandan da günlük gazetenin niçin çıkarıldığını anlatarak ve siyasetlerinin propogandasını yaparak halktan bağış topluyorlar.

Dört çocuklu bir işçi arkadaş, yıllar boyu biriktirdiği para ile aldığı arsasını gazeteye bağışlarken gelecek için gerçek güvencenin proletarya hareketi olduğuna ve gazetenin halk kitlelerini devrim yolunda seferber edeceğine inanıyordu.

Evinde triko dokuyan bir arkadaş dört triko makinasını gazeteye bağışladı. Yoksul ve yaşlı bir işçi, "Tek gazetemiz çıksın, biz ne bulursak onu yakarız" diyerek yakacak parası olarak ayırdığı Bin lirayı gazetemize verirken karısı da ana yadigarı bileziğini bağışladı. Grevdeki bir grup işçi arkadaş aralarında kampanyayı başlatarak hemen 1600 lira topladılar, toplamaya devam edeceklerini söylüyorlar. Bir mahallede devrimci bir günlük gazete çıkacağını duyan kadınlar topluca elişi yapıp satmaya başladılar."Bir yandan birlikte elişi yapıyor bir yandan da gazeteyi tartışıyoruz" diyorlar. Birçok memur bir aylık maaşlarının hepsini gazeteye bağışladılar. Mali kaynak yaratma yollarını tartıştığımız bir memur arkadaş bütün memurların ek yakacak gelirlerini gazeteye bağışlamalarını önerdi. Bazı arkadaşlar evlerindeki halı ve kilimleri gönderdiler, gelinlik kızlar çeyizlerini verdiler.

Günlük gazete çıkacağı haberi herkesi o kadar büyük bir coşku ile dolduruyor ki her geçen gün maddi imkan sağlamanın yeni yaratıcı örnekleri ile karşılaşıyoruz. Bir grup öğrenci arkadaş çevrelerinden topladıkları eski roman türü kitaplarla sergi açarken bir kız arkadaş mahallesindeki çocuklarla birlikte kesekağıdı yapıyor ve pazarda satıyorlar.

Bir bölgedeki arkadaşlar mali seferberlikle ilgili tecrübelerini şöyle anlatıyorlar: "Dergimizde günlük gazete çıkacağını ve mali bir kampanya başlatmak gerektiğini okuyunca bölgemizdeki kahvelerde fabrikalarda, grev yerlerinde ve evlerde toplantılar yaparak gazetemizin neden çıktığını ve nasıl bir gazete istediğimizi tartıştık.Bunun yanısıra bütün imkanları tek tek gözden geçirerek nasıl para toplayacağımızı planladık. Gazetemizin gereğini daha iyi kavradıkça, devrim yolunu aydınlatacağı inancı içimizde kök saldıkca hepimiz kampanyaya daha büyük bir şevkle sarılıyor,yeni imkanlar yaratıyor ve yorulmadan seferberliği sürdürüyoruz. Kısa süreli tecrübemiz bize gösteriyor ki, gazetemizin siyasi çizgisini kavramak vekitlelere propogandasını yapmak kampanyanın canlı bir şekilde sürdürülmesi için kavranacak halkadır. Yine tecrübelerimizden iknaya dayanan, sabırlı bir çalışma yürütmek ve herkesin gönüllü desteğini almak gerektiğini çıkarıyoruz. Gazetemizin görevlerini iyi bir şekilde kavramadığı için gerektiği kadar fedakarlık göstermeyen ve çevresini de seferber etmeyen arkadaşlara gazetimizi tekrar tekrar anlatıyor, ikna ederek yardımını istiyoruz. Örneğin hayat pahalılığı yüzünden kitleler den bağış isteyemeyeceğimizi, kendimizin de fazla bağış veremeyeceğimizi söyleyen bir arkadaşımız daha sonra gazetinin halkın en acil taleplerinden biri olduğunu ve gazetenin gerçek sahibinin emekçiler olduğunu kavrayarak hem kendisi daha fazla bağış yaptı hem de çevresinden bağış toplamaya başladı.Gazetemizin maddi ihtiyaçlarını karşılayabilmek için yaratıcı çalışmalı, hergün yeni imkanlar yaratmalıyız. Yeni bir kaynak olarak kurban bayramından yararlanmayı düşündük. Kubran kesecek tanıdıklarımızdan kurban parasını gazeteye bağışlamalarını istemeyi, kurban derisi toplayıp satmayı, bayram kartı ve hediyelik eşya sergisi açmayı düşünüyoruz. ...."

Kampanya ile ilgili olarak hergün dergimize yeni haberler ve öneriler geliyor. Çok kısa bir süre içinde gelen bağışlar önemli bir miktar tutuyor. Ancak, gazetenin önündeki büyük ihtiyaçlar kampanyayı hızla en geniş kitleye yaymak, daha da canlandırmak görevini getiriyor. Emekçi kitlelerin elinde bir rehber olacak olan gazetemizi yaratacak, ona kan ve can verecek olan yine emekçi kitlelerdir. Mali kampanyayı emekçi kitlelere dayandırmalıyız.

Kampanyayı geliştirecek ve canlandıracak olan öneri ve görüşlerinizi bekliyoruz.

Leyla Yurdakul. İş Bankası Cağaloğlu Şubesi. 6137 Y Nolu hesap.

OKUYUCULARIMIZA SORUYORUZ:

Günlük gazetenin ismi ne olmalı?

Bütün okuyucularımızı günlük gazetenin ismiyle ilgili düşüncelerini bildirmeye çağırıyoruz. Günlük gazetenin ismini de halkımız belirleyecektir. Okuyucularımız bu konudaki önerilerini en geç 1 Aralık 1977 tarihine kadar P. K. 1103 Karaköy-İstanbul adresimize bildirmelidir. Okuyucularımızdan önerilerinin gerekçesini de kısaca yazmalarını rica ediyoruz.

ANKARA

Elişlerimizi ve örgü saçımızı bağışlıyoruz

Bizler Ankara'nın Topraklık semtinde oturan kadınlarız. Bir süreden beri Halkın Sesi dergisini okuyoruz. Dergimizin fikirleri bize güç katıyor. Türkiye halkının bu fikirlerin yolundan yürüyerek kurtuluşa kavuşacağına inanıyoruz.

Halkın Sesi'nin 132. sayısında günlük gazete ile ilgili olarak yazdıklarınıza katılıyoruz. Devrimci siyasetimiz ancak günlük gazete ile milyonlarca emekçiye malolabilir. Her türlü faşist ve revizyonist propaganda ancak günlük gazete ile etkisiz hale getirilebilir. İşçilerin, köylülerin ve gençliğin mücadelesi birleştirilebilir.

Günlük gazeteye katkımız olması amacıyla biz de yaptığımız elişlerini size gönderiyoruz.Ayrıca bir arkadaşımız da örgü saçını gönderiyor.

Bütün işçileri, köylüleri, kadınları, gençleri bu kampanyaya omuz vermeye, bağış kampanyasını güçlendirmeye çağırıyoruz. Bizler bu kampanyayı bundan sonra daha da güçlendirerek yürüteceğiz.

Topraklık semtinden bir grup kadın

TEKİRDAĞ

«Toprak bastı» parasını gönderiyoruz

Biz Gazioğlu Köyü gençleri bir arkadaşımızın düğününde aldığımız "toprak bastı" parası olan 1025 lirayı, günlük çıkacağını öğrendiğimiz gazetemize gönderiyoruz. Bağımsızlık, toprak ve özgürlük mücadelesinde sizinle beraberiz.

Gazioğlu Köyü Gençleri

İSTANBUL

Gazetemi bütün olanaklarımla destekleyeceğim

Günlük gazetede halkın meselelerine ağırlık verilmesini istiyoruz. İşçilerin işyerlerinde uğradıkları baskıları, patronların adamlarının işçilere yaptığı düşmanlıkları anlatmanızı istiyoruz. Bu konuda sizlerin yanındayız. Gazetemi bütün olanaklarımla destekliyeceğim.

İstanbul Ülker Fabrikasından bir işçi

TRABZON

Köylüler bir saat içinde 1200 lira topladı

Şehrimize bağlı bir köye gitmiştim. Köyde kaldığım süre içinde köylülerle uzun uzun tartıştık. İki süper devlete karşı bağımsızlık mücadelesinin önemini, toprak mücadelesinin meselelerini konuştuk.

Bunun yanı sıra köylülere günlük gazetemizin çıkacağını, bu gazetenin işçilerin, köylülerin gazetesi olacağını anlattım. Gazetenin ancak, bütün halkın yardımlarıyla yaşayabileceğini açıklayıp köylüleri dergiyi bağış yapmaya çağırdım. Köylüler bir saat içinde 1200 lira topladılar. Bağış toplamayı sürdüreceklerini, herkese böyle bir gazetenin gerekliliğini anlatacaklarını söylüyorlardı. Köy öğretmeni "Bizim köy, gazetemize en az 5000 lira toplayacaktır" diyor.

Bir devrimci

ASKERÎ MAHKEMELER BASINI YARGILAYAMAZ

ASKER
DOĞAN Y
MUSTAFA TÜTÜNCÜBAŞI'Y

Hakime bakın!

12 Mart'çı Metin Yurdabak

Metin Yurdabak'ın askeri savcı ve hakim olmasına rağmen hukukçulukla hiç bir ilgisi yoktur. Kendisinin de ifade ettiği gibi bütün işi gücü devrimcilere düşmanlıktır. Metin Yurdabak 12 Mart'ın Sıkıyönetim savcılarındandır. Kıbrıs çıkartmasından sonra ilan edilen Sıkıyönetim sırasında da bu faaliyetini sürdürmüştür. Daha sonra DGM savcılığı yapmıştır. DGM'ler kapanınca da 3. Kolordu Askeri Mahkemesi'nde hakim olarak devrimcileri. basını yargılamıştır.

Namık Kemal Ersun'un tasfiyesi ile birlikte Ordu içinde bazı atamalar yapıldı. Bazı askeri savcı ve hakimlerin yerlerinin değiştirildiğini gazeteler de yazdı. Bu hakimlerden biri de Metin Yurdabak'tı. Yurdabak, 3. Kolordu hakimliğinden 9. Kolordu'ya tayin edilmişti. Buna rağmen Metin Yurdabak 9. Kolordu'ya gitmedi, 3. Kolordu mahkemesinde savcı olarak kaldı.

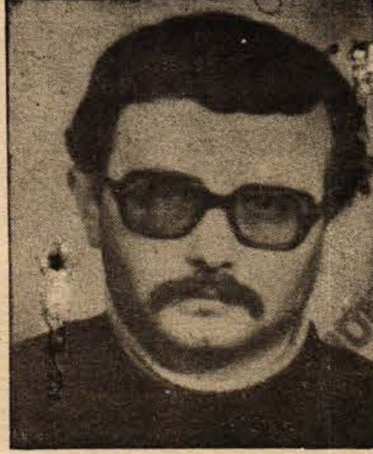
Metin Yurdabak halka duyduğu düşmanlığı gizlemek ihtiyacını bile duymuyor. Yurdabak, bir duruşması için 3. Kolordu'ya giden Leyla Cümbüş'e avukatı ve mahkeme heyetinden bir üye önünde şunları söylemiştir:

"Ben size karşıyım. Bunu biliyorsunuz. Artık savcı oldum. Seni tutuklayacağımı biliyorsun herhalde.

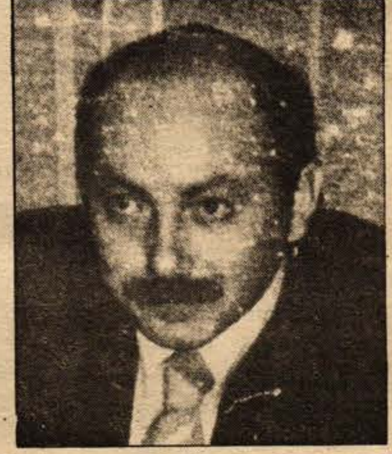
"Ben diğerleri gibi değilim. Tarafsız adam olmaz. Ben de size karşı taraftayım. Benim için çok şey söylendi ama ben bunlardan yılmam. 12 Mart'ta işkence yapıldığı ve benim de işkence görenleri hapse attığım söyleniyor. Evet böyle. İşkence beni ilgilendirmez.

"Ben 12 Mart'ı destekliyorum. 27 Mayıs'a da karşıyım. Yaptıklarımdan vazgeçmeyeceğim. Şimdiki hukukçuların hepsi satılmış. Faruk Erem'i de, Muhittin Taylan'ı da satılmış. Hain bunlar."

İşte basın özgürlüğünün düşmanları bunlardır.

DERGİMİZİN YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ MUSTAFA TÜTÜNCÜBAŞI

AYDINLIK DERGİSİ YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ DOĞAN YURDAKUL

Yazı işleri müdürümüz Mustafa Tütüncübaşı ve Aydınlık dergisi yazı işleri müdürü Doğan Yurdakul 1 ve 4 Kasım'da arka arkaya tutuklandılar. Askeri Mahkeme, Mustafa Tütüncübaşı'nı bazı okuyucu mektuplarında orduya hakaret edildiği gerekçesiyle, Doğan Yurdakul'u ise 6 ay önce çıkan bir yazı nedeniyle tutukladı.

Son bir ay içinde 4 gazeteciyi tutuklayan ve birçok basın mensubu hakkında soruşturma açan askeri mahkeme ne yapmak istiyor? Askeri mahkemelerin basını yargılamasının Anayasa'ya aykırı olduğu ortaya çıkmıştır. Askeri Yargıtay üyesi hakimler. Jandarma Komutanlığı Askeri Mahkemesi, Barolar. Hukuk profesörleri Avrupa İnsan Hakları Komisyonu ve Uluslararası Af Örgütü bu yargılamalara karşı çıkıyor ve Anayasa'ya aykırı olduğunu söylüyorlar. 12 Mart'ın zulmünden nefret eden halkımız, askeri mahkemeleri yakından tanımaktadır. Halkımız 12 Mart'tan kalan ne varsa bu kalıntıları tarihin çöplüğüne atmak ve zalimlerin yakasına sarılıp hesap sormak istiyor. Askeri mahkemelerin her yargılama ve tutuklaması bu kanunsuz uygulamalara tepki ve nefreti arttırmaktadır. 12 Mart'ın karanlık güçlerinin her saldırısı onları daha çok tecrit ediyor. Halkımız son yıllarda yürüttüğü kararlı mücadele ile bunları birçok mevziden söküp attı. 12 Mart'çıların her saldırı ve tertibi onları daha da tecrit etti. Şimdi ellerinde kalan son bir kaç mevziden saldırılarını devam ettirmeye çalışıyorlar. Bunlara olan tepki ve nefret arttıkça bütün halk düşmanları gibi sıkıştıkları köşelerinden umutsuz saldırılara girişmektedirler. Kimdir bunlar? Askeri mahkemenin hakim ve savcılarından Metin Yurdabak ve Naci Gür'ü 12 Mart'ın zulmünü yaşayanlar yakından tanımaktadır. Metin Yurdabak ve Naci Gür 12 Mart'ta bir çok devrimciyi zindanlara doldurmak, işkencecilere ortak olmakla ün yapmışlardır. Bunlar devrimcilere düşmanlıklarıyla tanınmaktadırlar. Türkeş kliğinin basını susturmak için Metin Yurdabak ve Naci Gür gibi birkaç 12 Mart kalıntısından başka dayanacağı güç kalmamıştır.

Dergimiz Askeri Mahkemelerin basını yargılamasının kanunsuzluğuna karşı kararlı bir mücadele yürüttü. Devlet Güvenlik Mahkemelerinin yıkılışından sonra yazıişleri müdürlerimiz defalarca Askeri Mahkeme'de yargılandılar ve tutuklandılar. Artık bu kanunsuz yargılamaların sonu gelmektedir. Bizzat bazı Askeri Mahkemeler Anayasa Mahkemesine müracaat ederek bu uygulamanın kanunsuzluğunun karara bağlanmasını istediler. Bu kanunsuz uygulamalara son vermek artık acil bir görev haline gelmiştir. Dergimiz yapılan kanunsuzlukların peşin bırakmayacaktır. Arkadaşlarımızın tutuklanması, Türkeşlerin hukukunun çöküşünü daha da hızlandıracaktır.

Kanun kitap tanımıyorlar

Askeri Mahkemeler kanunsuz olduklarını son tutuklamalarda da gösterdiler.

Doğan Yurdakul niçin tutuklandı?

Aydınlık dergisinin Mayıs 1977 tarihli 75. sayısındaki bir yazıdan dolayı. Yazı, Mayıs ayında yayınlanıyor ve tutuklama 4 Kasım'da oluyor. Yani yazının yayınlanmasından 6 ay sonra. Basın kanununun en temel maddelerinden biri. herhangi bir yazı hakkında ancak 6 ay içinde soruşturma açılabileceğini açıkça ortaya koyuyor. Bu durumda Doğan Yurdakul'un tutuklanması hangi kanuna uymaktadır?

Mustafa Tütüncübaşı niçin tutuklandı?

Halkın Sesi'nde yayınlanan bazı mektupların asıllarını Askeri Mahkemeye teslim etmediği için. Basın kanunu, yayın organlarına bilgi ve haber kaynaklarını açıklamama hakkını vermektedir. O halde Mustafa Tütüncübaşı hangi kanun maddesine dayanılarak tutuklanmıştır?

Bunlar yalnız Mustafa Tütüncübaşı'yı tutuklamakla yetinmiyor, okuyucularımıza, dergimize mektup yazan yurtsever askerlere de baskı yapmak, haklarında davalar açmak istiyor.

İşte 12 Mart'ın hukuku! Bunlar için kanuna kitaba gerek yoktur.

Basın, basın özgürlüğüne yönelen bu saldırıl karşı koyacak güçtedir. Bütün basın MC'nin kar suzluğuna karşı birleşmeli ve mücadele etmeliy

Bütün hukuk kuruluşlarını, öğretim üyelerin kanunsuzluğa karşı harekete geçmeye çağırıyor Halkımız yapılan baskılara karşı çıkmakta ve za lerden nefret etmektedir.

Basına özgürlük!

Askeri Mahkemeler basını yargılayamaz!

Doğan Yurdakul ve Mustafa Tütüncübaşı serl bırakılmalıdır!

MAHKEME
RDAKUL VE
TUTUKLADI

BASIN
ASKERİ MAHKEMELERE
KARŞI ÇIKIYOR

Geçtiğimiz hafta televizyonda basının sorunları ile ilgili bir oturum zenlendi. Oturuma Hürriyet, Milliyet, Cumhuriyet ve Tercüman gazeleri katıldılar.

Toplantıyı yöneten Hürriyet gazetesinden Cüneyt Arcayürek, basını danışmaya çağırmış ve baskılara birlikte karşı çıkmak gerektiğini belirtmiştir. Arcayürek, Askeri Mahkemelerin baskılarına karşı büyük basının essiz kalmasının hatalı olduğunu söyledi. Toplantıya Milliyet gazetesi adına katılan Abdi İpekçi de, Askeri Mahkemelerin basını yargılaması basın kanununa ve Anayasa'ya aykırıdır dedi. Bu uygulamanın 12 Mart döneminin bir ürünü olduğunu belirten İpekçi şunları söyledi: "Böyle uygulamaar ancak faşizmle yönetilen ülkelerde görülür." Abdi İpekçi, bugün basın üzerinde uygulanan baskıları 1950'lerin sonuna doğru Bayar-Menderes iktatörlüğünün uygulamalarına benzetti.

Toplantıya katılan gazeteciler bir yazarın veya bir yazıişleri müdürüün yazıları yüzünden tutuklanmasının basın özgürlüğüne aykırı olduğunu söylediler.

Çağdaş Hukukçular Derneğinin Yayın Organı:

12 MART'IN DEVAMI MI?

Çağdaş Hukukçular Derneği'nin yayın organı "Çağımızda Hukuk ve TOPLUM" dergisinin Ekim sayısında Askeri Mahkemelerin basını ve sivilleri yargılayamayacağı belirtiliyor. Ender Kamil Boyacı "12 Mart'ın Devamı mı?" başlıklı yazısında şöyle diyor:

"Devletin askeri kuvvetlerini tahkir ve tezyif suçunun askeri mahkemelerin görev alanına sokulması da 12 Mart faşizminin ürünlerinden biri olmuştur...

"Askeri Mahkemelerin düşünce özgürlüğünü yoketmek amacıyla basın organlarını yargılamaya kalkışmaları gereken tepkiyi görecektir. Demokratik rejimin, tek şef-tek parti-tek fikir rejimi olmadığı, tek parti döneminden kalma ve faşist Alman ve İtalyan kanunlarından transfer edilen maddeleri uygulamak isteyenlere ibretle öğretilecektir.

"1 Ocak 1977 tarihli gazeteler, İsyanya'da askeri mahkemelerin elinden sivilleri yargılama yetkisinin alındığını yazmışlardı. Günümüzde demokratik rejimin ölçütlerinden biri de budur. Faşizmi tasfiye eden İspanya'da askeri mahkemelerin sevilleri yargılama yetkisi ortadan kaldırılırken, 'hür demokratik parlamenter rejim"le(!) yönetildiği savunulan Türkiye'de Askeri Mahkemelerin basını yargılamaya kalkışması düşündürücüdür. 12 Mart'tan yapılan geriye dönük yasa ve Anayasa değişiklikleri kaldırılmalı ve Anayasa'nın 138. maddesiyle 353 sayılı kanunun 11. maddesi 71 öncesi şekline dönüştürülmelidir."

HÜSEYİN KARANLIK
İSTANBUL BAROSUNA BAŞVURDU

Dergimiz sahibi Hüseyin Karanlık İstanbul Barosu'na başvurarak Musfa Tütüncübaşı'nın tutuklanması ile ilgili şu taleplerde bulunmuştur:

"Başta İstanbul Barosu olmak üzere, baroların, basının, diğer demokratik kuruluş ve kişilerin mücadelesi sonucu bu konu kamuoyuna geniş çüde malolmuştur. Bütün bu gelişmelerin sonucu, Jandarma Genel Komutanlığı Askeri Mahkemesi sorunu Anayasa Mahkemesine intikal ettirmiştir. Anayasa Mahkemesi bu konuda yakında bir karar vermek durumundır.

"Özetle, Askeri Mahkemelerin anti-demokratik uygulamalarına karşı verilen mücadelenin artık bir sonuç alma aşamasına geldiği belirtilebilir.

"Etkin bir çabanın gerçekleştirilmesinde ise Baronuzun öncülük etmesinini belirleyici bir rol oynayacağı açıktır. Bu konuda aklımıza gelen zı yöntemleri Sayın İstanbul Barosu'na öneriyoruz: 1) Baro'nun gerekli receği kişi ve kuruluşlarla birlikte yapacağı açıklamalar, toplantılar, ıkoturumlar ve benzeri eylemler 2) Askeri Mahkemenin yargılamakta duğu basın mensupları ile doğrudan dayanışmaya girişmek ve onları sanmak."

Elazığ halkı polis saldırısını anlatıyor

10 AYLIK ÇOCUĞU TEKMELEYEN POLİS: "YILANIN BAŞINI KÜÇÜKKEN EZMELİ"

13 Ekim günü Elazığ'da polisin Fevzi Çakmak mahallesi halkına karşı giriştiği saldırı, büyük tepkiye yol açtı. Elazığ'lı devrimciler saldırı olayıyla ilgili olarak Fevzi Çakmak mahallesinde halkla konuştular:

Ev kadını Elif Piliç olayı şöyle anlatıyor: "Çeşmede kalabalık bir grupla su sırası bekliyordum. Aniden silah sesleri duydum. O sırada yanımda duran Adile Genç vurularak yere düştü. Yaralıya yardım etmek isterken, polisin müdahalesiyle karşılaştım. Dip çikle, çopla kadınlara karşı saldırıya geçtiler. Yaralıyı hastaneye götürmek için taksi çağırdığımızda polis, şöförü de döverek "Bırakın ölsün namussuz" dedi. Bu saldırıdan sonra kadınlar birleşip polise karşı koyduk. Bunun üzerine Vali'nin emriyle yeniden harekete geçen polis, evlerimize girmeye başladı. Evlerde ne varsa, yiyecek, giyecek hepsini darmadağın ettiler. Yataklarımızı yırttılar. Bir de üstüne yağma ve talana giriştiler."

67 yaşındaki Hüseyin Acar ise şunları söyledi: "Evimize giren polisler beni yaka paça merdivenlerden sürüklediler. Bununla da yetinmeyip, makinalı tüfeklerle kaburgalarıma vurmaya başladılar. Ben 'Ne oluyor, niye vuruyorsunuz, suçum ne?' dediğimde polisler 'Suçunuz Alevi olmaktır. Hepinizi yok edeceğiz' diyorlardı."

Pamuk Acar adlı kadın ise evine ateş açan polislerin bütün camları kurşunladıklarını, sonra da içeri girip çocuklarını ve kendisini tekme tokat dövdüklerini, bu arada evlerinde misafir olan bir kadının da yaralandığını söyledi.

Yaralı bir kadın da şunları anlattı: "Öğrencilerin okuldan dağılmasından, sonra polisler ateş ede ede mahalleye kadar geldiler. Ben evin önünde çamaşır yıkıyordum. O sırada evin yakınına gelen polis beni hedef alarak ateş açtı. O anda kendimi yerde buldum. Kucağımdaki çocuğum yerlerde sürüklenmeye başladı. Yerde yaralı yatarken polisler başıma toplanarak, beni saçlarımdan tutup sürüklemeye başladılar. On aylık çocuğum ayaklarının altında çiğneniyordu. 'Yılanan başını küçükken ezmek lazım' diyerek çocuğumu o vaziyette bırakıp gittiler. Daha sonra taksiyle hastahaneye gitmemize bile izin vermediler. O halimizle yürümek zorunda kaldık. Hastahanede kocam 'Bu ne biçim adalettir, yaralılarımızı hastahaneye götürmemizi bile engelliyorlar' diye bağırınca bu sefer de oradaki polisler kocamı bayıltıncaya kadar dövdüler. Biz bu olaydan sonra şu nu anladık. Biz Kürtler üzerindeki mil li baskının ve zulmün son bulduğu bir düzen olması lazım."

Şaziye adlı bir kadın da olay sırasında vurulduğunu, tedavi için gittiği Devlet Hastahanesinde doktorların hiç bir şekilde ilgilenmediğini, hatta kendilerine yapılan zulmü hoş karşıladıklarını söylüyor.

Bir başka kadın da olayın bizzat Vali ve Emniyet Müdürü tarafından düzenlendiğini, Vali'nin polisin saldırısını yönettiğini söylüyor. Saldırıya uğrayan kadınlardan biri polislerin yakasına yapışıp "Ne yapıyorsunuz, neden halka ateş ediyorsunuz?" dediğinde bir polisin "Git de onu valiye sor" diye cevap verdiğini anlatıyor.

Yaşlı bir kadın da olayların sorumlusunun Elazığ Valisi olduğunu söyleyerek "Bu olayları o tertiplemiştir. Bunu bütün dünya öğrensin" diyor.

Polisin evlerini bastığı bir aile de, mahalleye karşı girişilen bu saldırının esas sebebi halkın devrimci olmasıdır. demişlerdir: "Bu tertibi Vali ve Emniyet Müdürü düzenlemiştir. Polis bugü ne kadar kendi başına mahalleye giremiyordu. Bu sefer askeri kuvvetlerin de desteğini aldığı için bütün evleri basabildi. Onlarca insanı yaraladı, tutukladı. Bizler aile olarak Kürt ve Türk halkının birliğini istiyoruz. Oysa onlar Kürt-Türk düşmanlığı, Alevi-Sünni düşmanlığı yapmıyorlar."

Genel dağıtım ve İstanbul dağıtımı: TÜR-DA, Hamam Sok. 4 Cağaloğlu, İstanbul

Bir yıldan beri Üçlü Blok içindeki devrimciler revizyonizmi reddederek proleter devrimci saflara katılıyorlar. Özellikle Üç Dünya Teorisi ile ilgili tartışmaların yoğunlaşması devrimcilerin ufkunu açtı. Şimdi devrimciler büyük gruplar halinde oportünist tekkeleri terkederek proletaryanın bayrağı altında toplanıyor. Proleter devrimci saflara katılmalar en çok işçi sınıfı içinden olmaktadır.

Bu sayımızda Üçlü Blok'un saflarını terkeden 45 devrimcinin çağrısını yayınlıyoruz. Önümüzdeki sayılarımızda daha büyük sayıda oportünist tekkeleri terkeden devrimcilerin özeleştirilerini ve çağrılarını yayınlamaya devam edeceğiz.

PROLETARYANIN DEVRİMCİ BAYRAĞI ALTINDA BİRLEŞELİM!

H.Yolu ve H. Birliği'ni terkedip proleter devrimci saflara katılan 45 devrimcinin çağrısı:

"Oportünist barikatları yıkalım işçi köylülerin partisinin bayrağı altında toplanalım!"

Bizler şimdiye kadar H. Yolu ve H. Birliği içinde yer aldık. Proleter Devrimci Hareketin oportünizme karşı verdiği mücadeleyi izledik. Bu mücadele sayesinde Marksizm– Leninizm–Mao Zedung Düşüncesi'ni her geçen gün daha iyi kavrıyoruz. Bugün şunu açıkca görüyoruz ki, şimdiye kadar içinde bulunduğumuz Üçlü Oportünist Blok kendi tekke menfaatlerini ön planda tutmakta, Kruşçev-Brejnev revizyonizmine hizmet için yarışmaktadır. Böylece Blok, Türkiye halkının devrim mücadelesine her geçen gün daha fazla zarar vermektedir. Bütün bunlar göstermektedir ki, Üçlü Oportünist Blok'un şefleriyle yürüyenler halkla yürüyemez. Bizler, halka hizmet etmenin ancak AYDINLIK ve HALKIN SESİ'nin temsil ettiği proleter devrimci hareketin saflarında yer alarak mümkün olduğunu gördük. Her türden oportünizm Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi'nin gücü karşısında tuzla buz olmakta, bu ideolojiyi kendine rehber edinmiş olan işçilerin ve köylülerin partisi devrime ve nihai zafere doğru ilerlemektedir. Bizler bundan böyle bu mücadelenin birer neferi olmaya kararlıyız.

Blok, Üç Dünya Teorisi'ni reddederek Brejnev'e hizmet ediyor. Ülkelerin bağımsızlık, Milletlerin kurtuluş ve halkların devrim mücadelesi yükseldikçe Brejnev ve çömezleri Üçlü Blok, kara kara düşünmeye başladı: "Biz bu mücadeleyi nasıl sabote edeceğiz." Bunlar, "Bu teori doğrudur ama AYDINLIK bunu tahrif ediyor", "Stratejik ve taktik bir teori değil, katagorik bir isimlendirmedir", "Ülkemiz objektif olarak Üçüncü Dünya ülkesi ama sübjektif olarak iki süper devletin uzantısıdır", "sosyalist ülkeler Üçüncü Dünya ülkesi olamazlar" vb. gibi safsatalarla devrimcilerin kafalarını bulandırmaya kalktılar.

Cesaretsiz bir şekilde tahrife başlayan Blok'un şefleri, mızrağın sivri ucunu Mao Zedung'a yöneltten uluslararası oportünist hareketin işareti ile daha da cesaretlendiler. H. Birliği oportünistleri parsayı toplayabilmek ve Brejnev'in "Aferin"ini daha önce alabilmek için kara bayrağı yükseltti. "Kahrolsun Deng Siao-ping". "Oportünist Üç Dünya Teorisi". "Kahrolsun ÇKP" sloganlarıyla piyasaya çıktılar. H. Kurtuluşu ve H. Yolu bu yarışa "araştırıyoruz" maskesiyle katıldı. Çünkü açıkca "red" ile işe başlasalardı tekkeleri dağılacaktı, tabanları Mao Zedung'a küfür edilmesine izin vermiyecekti. Aslında araştırdıkları şey revizyonizmi hangi cila ile piyasaya süreceklerİydi. Çünkü Proleter Devrimci Hareket oportünistlerin baş vurabilecekleri bütün silahların Brejnev'in cephaneliğinden alınma olduğunu zaten göstermişti. Bunlar, yayınladıkları broşürlerle 1963'te Kruşçev revizyonizminin uluslararası komünist harekete yöneltikleri saldırıları tekrarlıyor ve "genel çizgi" adı altında sosyal-emperyalizmin yayılma çizgisini savunuyorlardı. Brejnev'in "sosyalist sistem" safsatalarına sarılıyor ve bütün Marksist partilere küfürler yağdırıyorlardı. Fakat Proleter Devrimci Hareket, Blok'un bu maskesini de yırtınca kaçacak delik bulamadılar ve açıkca Üç Dünya Teorisi'ni reddettiler.

Blok, savunduğu oportünist çizginin sonucu provokatif eylemlerde bulunmuş, MC'nin yıkılmasına karşı çıkmış ve halka büyük zarar vermiştir. Blok'un şefleri tekkelerini bir süre daha ayakta tutabilmek için işçi sınıfı üzerinde kumar oynamışlardır. Onlar 1 Mayıs'da 12 Mart faşistlerinin hazırladığı, revizyonistlerin çanak tuttuğu provokasyonun baş aktörleri oldular. Proleter devrimcilerin bütün uyarılarına rağmen provokatörlük görevini üstlenmekten vaz geçmediler. Sonra da utanmadan "Biz faşist diktatörlüğün tertibini göremedik" diye günah çıkarmaya çalıştılar, böylece işin içinden sıyrılabileceklerini düşündüler.

Blok yaydığı zararlı fikirlerle proletaryanın birlik anlayışını bulandırmaya kalktı. Farklı siyasetleri savunan, doğru bir ideolojik çizginin ve programın gerekliliğini reddeden hizipler konfederasyonunu ve pazarlığa dayalı burjuva birlik anlayışını çıkardı. Blok'un birlik siyaseti "Ne olursan ol yine gel" siyaseti, örgüt anlayışı da "Mevlana Tekkeciliği" idi. Proleter Devrimci Hareketin birlik meselesinde pazarlığı reddeden ilkeli tutumu Blok'un şeflerini çıldırttı. Kısa aralıklarla ve hep bir ağızdan devrimci harekete küfürler yağdırmaya başladılar. Blok'un kendi içinde kurmaya çalıştığı birlik anlayışı MC'nin koalisyon anlayışı ile aynı idi. Bunu en iyi H. Yolu ifade ediyordu. Şöyle diyordardı: "Marksist -Leninistlerin ittifakı", yani "Yaşasın 3'lü Kutsal koalisyon!" Proleter devrimciler arasında "ittifak" olmaz. Çünkü "ittifak" farklı sınıflar arasında kurulur. Proleter Devrimciler arasında birlik olur. Çünkü Proleter devrimciler farklı sınıfların siyasetini değil, proletaryanın ideoloji ve siyasetini savunurlar.

Proletaryaya saldıran Blok her geçen gün çökmekte, proleter devrimciler bu tekkeleri akın akın terketmektedir. Bundan şunu çıkarmalıyız ki, kim proletaryaya saldırırsa sonu hüsrandır.

Özetleyecek olursak, Üçlü Oportünist Blok'un gösterdiği bütün yollar aynı kapıya çıkıyor. Bu kapı sosyal-emperyalizme hizmet kapısıdır.

Bizler Proleter Devrimci Harekete katılırken, Blok'un dağ gibi yığılan kirli çamaşırlarından bir kaçını halkın önüne sermeyi görev bildik. Blok'un saflarına olan bütün devrimcilere sesleniyoruz:

Blok'un saflarını terk edin. Onların demogojilerine kanmadan, AYDINLIK ve HALKIN SESİ'ni okuyun, devrimci fikirleri kavramaya çalışın. Devrimci potansiyelinizin önündeki revizyonist barikatları yıkın. İşçilerin ve köylülerin Partisinin bayrağı altında birleşin!

YAŞASIN PROLETER DEVRİMCİLERİN ÇELİKTEN BİRLİĞİ!

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM-MAO ZEDUNG DÜŞÜNCESİ!

H. Yolu'ndan ve H. Birliği'nden ayrılan 45 Devrimci

Gaziantep

H. Kurtuluşu'nu terk eden iki devrimcinin özeleştirisi

H. Kurtuluşu'nu terkettik. Bugüne kadar Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesini kavramıyorduk.

AYDINLIK, HALKIN SESİ dergilerinin açtığı Acelecilik ve Darkapıcılıkla Mücadele Kampanyası doğru fikirleri kavramamıza yardımcı oldu. Zaten H. Kurtuluşu'nun oportünist çizgisi sırtımızda bir kambur gibi duruyordu. H. Kurtuluşu siyasetini kitlelere götürmekten kaçınıyorduk. Bunun esas sebebi götürecek bir siyasetin olmayışıydı. Araştırmalarımız sonucu AYDINLIK dergisinin revizyonizme karşı kararlılıkla savunduğu MARKSİZM-LENİNİZM-MAO ZEDUNG düşüncesini kavradık. H. Kurtuluşu tam bir siyasetsizlik içindedir. Nasıl bir dünyada yaşadığımızı hala kavramış değildir. Üçlü oportünist Blok nedir? Bunlar nasıl Türkiye'de AYDINLIK düşmanlığını Marksizm düşmanlığını körüklüyorsa uluslararası alanda ÇKP düşmanlığını körüklüyip dünya devriminin anahtarı olan MAO ZEDUNG'un Üç Dünya Teorisi'ni oportünist olarak nitelendirmektedirler.

Üçlü Blok yeni değildir. Kökleri ikinci Enternasyonal oportünistlerine dayanmaktadır. Bölücülük ve devrim düşmanlığı ruhlarına işlemiştir. Proleter Enternasyonalizmiyle zerrece ilgileri yoktur. Emperyalizme ve Sosyal-emperyalizme karşı mücadele sadece dillerinde vardır. Kalplerinde Sosyal-emperyalizm aslanı yatmaktadır.

H. Kurtuluşu'nda var olan tek şey, AYDINLIK düşmanlığı, Marksizm düşmanlığı MAO ZEDUNG düşmanlığıdır. Kendi aralarında bin bir türlü fikir savunurlar. Bu konuya gelince üçüz kardeş gibi birbirlerine sarılırlar. Karşı devrimci sınıf özleri, onları emperyalizmin kucağına götüren tekke karakterleri işte burada yatmaktadır. H. Kurtuluşu'nu tarihin çöp sepetine götürecek olan şey bu olacaktır.

Revizyonizm ve Sosyal-emperyalizmle uzlaşma çizgisi yıkılmakta. AYDINLIK'ın temsil ettiği MARKSİZM -LENİNİZM MAO ZEDUNG düşüncesi etrafında Proleter devrimcilerin sarsılmaz ve çelikten birliği sağlanmaktadır.

Türkiye'deki bütün devrimcileri AYDINLIK'ın proleter devrimci bayrağı altında Mao Zedung'un "Enginleri fethetme" ruhuyla birleşmeye ve mücadeleye çağırıyoruz.

YAŞASIN PROLETER DEVRİMCİ AYDINLIK!

YAŞASIN MARKSİZM -LENİNİZM-MAO ZEDUNG DÜŞÜNCESİ!

Gaziantep'ten Cemil Yıldırım ve Sait Yılmaz.

"Üç Dünya Teorisi" konulu toplantılar

MANİSA

30 Ekim Pazar günü yapılan toplantıya 100 kadar devrimci katıldı. Mao Zedung'un anısına yapılan saygı duruşu ile başlayan toplantı, devrimci koronun söylediği marşlarla devam etti. Daha sonra Coşkun Aytaç arkadaş Üç Dünya Teorisini anlattı. Polis toplantıyı engellemek için çaba harcadı. Salondaki pankartları indirmeye çalıştı. Rusya ile işbirliği anlaşmasına karşı toplanan imzalara el koydu. Tertip komitesini de gözaltına aldı. Bütün bu baskılara rağmen, toplantı başarılı bir şekilde sona erdi.

TİRE

Tire'de 30 Ekim günü yapılan toplantıya İzmir, Ödemiş ve Kiraz'dan gelen devrimciler de katıldı. Üç Dünya Teorisini açıklayan bir konuşmadan sonra Enternasyonal marşının söylenmesiyle toplantı sona erdi.

ADANA'DA
ÜÇ DÜNYA TEORİSİ TOPLANTISI

Girne Köprü Yolu, Tanıl Düğün Salonu

13 Kasım 1977 saat: 18 00

Ekim devriminin yolundan yürümek...

7 Kasım'da Kremlin sarayında şenlikler düzenlendi.

Yeni Çarlar Ekim devriminin 60. Yıldönümünü kutladıklarını söylüyorlar. Bu büyük bir sahtekarlıktır. Yeni Çarlar ne Ekim devriminin ne de Lenin'in adını ağızlarına alamazlar.

Daha geçenlerde proletarya diktatörlüğünü reddettiklerini Anayasaları'na geçirenler, proletaryanın 1917 zaferini kutlayamazlar.

Halk üzerinde sosyal-faşist bir zulüm uygulayanlar, Ekim devrimini kutlayamazlar.

Rusya'yı tekrar milletler hapishanesi haline getirenler, Lenin' in zaferini kutlayamazlar.

Yeni bir dünya savaşını tezgahlamaya çalışanlar, savaşa karşı mücadele içinde doğan bir devrimi kutlayamazlar.

Dünya halklarını ve ülkelerini köleleştirmek için dünyanın her köşesinde karışıklık çıkaranlar, dünya halklarının dostu sosyalist Sovyetler Birliği'nin doğuşunu kutlayamazlar.

Yeni Çarlar Sovyet halkının 've bütün dünya halklarının Ekim devrimine ve Lenin'e duyduğu derin sevgiyi istismar edebilmek için böyle törenler düzenlemek zorunda kalıyor. Brejnev, sosyal-emperyalist savaş makinasını gizleyebilmek için söylemedik türkü, yüzüne sürmedik boya bırakmıyor. Ama ne kadar büyük gürültü koparırsa koparsın, Çekoslovakya'daki tanklarının, Angola'daki askeri kuvvetlerinin gürültüsünü bastıramıyor.

Ekim devrimini kutlamak,onun yolundan yürümek ne demektir?

Ekim devrimi proleter devrimleri çağını açmış, emperyalizmin çöküşe gittiğini haber vermişti. Bugün bu yoldan yürümenin bir tek anlamı vardır: Mao Zedung Düşüncesine sımsıkı sarılmak ve başta Yeni Çarlar olmak üzere emperyalizme karşı mücadele etmek. Lenin'in yolundan yürümek Lenin'in baş düşmanı olan emperyalizme darbe vurmakla mümkündür.

Lenin Sovyetler Birliği'nin başındayken Türkiye halkıyla Sovyet halkları arasında emperyalizme karşı mücadele içinde kurulmuş sıkı bir dostluk vardı. Bugün de bu dostluk, bu birlik sürmektedir.Ama kime karşı? Sovyet halkı üzerinde sosyal-faşist zulüm uygulayan ve yurdumuza göz diken Yeni Çarlara karşı!

Ekim devriminin açtığı yoldan yürüyen halklar sosyal-emperyalizmi mutlaka yere çalacaktır. Sovyet proletaryası Yeni Çarları da eskileri nin yanına göndererek, Lenin'in ülkesinde proletarya diktatörlüğünü yeniden kuracaktır.

YENİ ÇARLARLA İŞBİRLİĞİ ANLAŞMASINA HAYIR

ANTALYA

Gazipaşa Ekmel İlkokulu 5. sınıf öğrencileri:

"Biz Gazipaşa Ekmel İlkokulu 5. sınıf öğrencileri yiz. Harçlıklarımızdan artırdıklarımızı biriktirdik. 15 lirayı bağış olarak gönderiyoruz. Halkın Sesi'nin Amerika ve Rusya'ya karşı mücadelesini destekliyoruz. Hükümetin Rusya'yla yapacağı anlaşmaya karşı çıkıyoruz."

MANİSA

Gördes hapishanesinden Ali Aslan, Mekin Akşahin, Hüseyin Sakız, Bahri Tozlu, Mehmet Erkul, Mevlüt Yıldızhan Necdet Şen, Basri Gürbüz Ali Özişçi:

"Yıllardan beri halkımızı soyup soğana çeviren Amerikan emperyalizmi halkımızın nefretini kazanıp rezil olurken, şimdi de karşımıza şirin görünmeye çalışan Rus sosyal-emperyalizmi çıktı. Onun için halkımızın çok uyanık olması gerekiyor.Amerika'ya da Rusya'ya da topraklarımızı mezar yapacağız. Biz tutuklu ve mahkumlar olarak kampanyanızı yürekten destekliyoruz.

"Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye

"Zindanlar Boşalsın, Genel Af! "

YOZGAT

Çandır Çayıralan bucağı'ndan Mustafa Çetinyürek. Halil Köprülü, Mustafa Aslandoğdu, Erdoğan Eraslan:

"Yeni Çarların ülkemize yaptığı dostluk değil, hegemonyacı siyasetinin gereğidir. Yeni Çarlar dünya halklarının milli bağımsızlıklarına göz dikmiştir. MC hükümetinin teslimiyetçi politikasına hayır diyoruz."

K.MARAŞ

Afşin'den Mehmet Kunduracı, H. Turan Öneri, Arif Şahin, Mevlüt Hamiş, Cengiz Karakuş, Beşir Konak, Nesimi Kartal, Ali Cüce, Kazım Akkaya:

"Yurdumuzun baş düşmanları ABD ve bilhassa Sovyet sosyal - emperyalistleriyle yapılan ve yapılacak anlaşmalara hayır diyoruz."

İZMİT

Tongurlu köyünden 27 yurttaş:

"Rusya ve Amerika dünya halklarının düşmanıdır. MC'nin Rusya ile yaptığı anlaşmaların hepsini protesto ediyor, halkımızı buna karşı mücadeleye çağırıyoruz."

Rusya'da liste başındaki plak

"PARA, PARA, PARA„

Yaptığı müzikten kıyafetine kadar yoz burjuvazinin en seçkin temsilcilerinden olan, Eurovision şarkı yarışması birincisi ABBA topluluğu Rusya'da da başarılarını sürdürüyor. Topluluğun "Money, money, money" (para, para, para) şarkısı "Moskovskij Komsomolet" adlı Rus gençlik dergisinin yayınladığı "en sevilen şarkılar" listesinin 4. sırasında yer alıyor.

Rusya'da böyle plaklar karaborsada satılıyor. ABBA topluluğunun bir plağının fiatı da 2700 TL. değerindeymiş. Anlaşılan sosyal-emperyalistler her türlü gericilik te olduğu gibi yozlukta da başta gidiyorlar.

İMZA KAMPANYASINI BÜTÜN YURDA YAYALIM

Bu hafta kampanyamıza 1027 yurttaş katıldı. Elimize ulaşan bu imzaların illere göre dağılımı şöyle:

TUNCELİ: Merkezden 188, Nazimiye'den 22, Burmageçit'ten 42. KONYA: Çumra'dan 170, Karaman'dan 41, MUĞLA: Ortaca'dan 147, Ortaca'nın Fevziye köyünden 44, Merkezden 27. KAYSERİ: Merkezden 65. İSTANBUL: Sarıyer-Çayırbaşı'ndan 15, Bakırköy'den 29, Bakırköy Ticaret Lisesinden 18. TOKAT: Döllük köyünden 41. AYDIN: Koçarlı Çulhalar köyünden 33, KOCAELİ: Tongurlu köyünden 27. BURSA: Merkezden 23, YOZGAT: Çandır-Çayıralan'dan 4, Çandır'dan 12. NİĞDE: Aksaray Dikmen köyünden 16, SAMSUN: Endüstri Meslek Lisesinden 14. GÜMÜŞHANE: Tavul, Kalkanlı'dan 12. K MARAŞ: Afşin'den 9. MANİSA: Gördes Hapisanesinden 9. ESKİŞEHİR: Sarıcakaya'dan 8. MALATYA: Arguvan-Kömürlük köyünden 8. ANKARA: Merkezden 2. ANTALYA: Gazipaşa'dan 1.

Böylece kampanyamıza katılan yurttaşların sayısı 87 400'e ulaşmış bulunuyor. Şimdiye kadar gelen imzaların illere göre dağılımı şöyle:

İSTANBUL	10 607	SİVAS	2 885	DENİZLİ	1 601	AYDIN	709	ISPARTA	459
ANKARA	9 874	ERZİNCAN	2 795	DİYARBAKIR	1 522	ANTALYA	676	BURSA	472
K.MARAŞ	6 864	MANİSA	2 627	TRABZON	1 341	TOKAT	626	KOCAELİ	419
TUNCELİ	6 760	HATAY	2 300	BOLU	1 257	ORDU	556	ZONGULDAK	371
İZMİR	6 599	MUĞLA	2 152	ELAZIĞ	1 171	KAYSERİ	518	ÇORUM	369
GAZİANTEP	4 634	MALATYA	1 956	B.ALMANYA	1 127	ESKİŞEHİR	517	ÇEŞİTLİ İLLER	6 152
ADANA	4 527	KONYA	1 852	İÇEL	1 091	AMASYA	464	TOPLAM	87 400

MAO ZEDUNG

Gençlik gençliğin özellik

Mao Zedung'un 30 Haziran 1953'de Çin Yeni Demokratik Gençlik Birliği'nin 2. Milli Kongresi'nin Başbakanlık di - vanını kabul ettiği sırada yaptığı konuşmayı yayınlıyoruz. Bu makale Seçme Eserlerin 5. cildinde yer almaktadır. Ara başlıklar tarafımızdan konulmuştur.

●

Gençlik Birliği'nin Partiden bağımsız olmakta diretmesi geçmişte kalmıştır. Bugün sorun, Gençlik Birliği'nin bağımsız olmakta diretmesi değil, bağımsız faaliyetlerde bulunmamasıdır.

Gençlik Birliği faaliyetlerini Partinin merkezi görevleriyle eşgüdüm içinde yürütmelidir, ama bunu yaparken kendi bağımsız faaliyetleri de olmalı ve gençliğin özelliklerini dikkate almalıdır. 1952 yılında Gençlik Birliği'nin Merkez Komitesindeki yoldaşlarla konuşurken, üzerinde düşünmeleri için ortaya iki soru atmıştım: birincisi, Parti, Birliğin çalışmasına nasıl önderlik etmelidir; ikincisi, Birlik kendi çalışmasını nasıl yapmalıdır? Her iki soru da, gençliğin özelliklerinin dikkate alınmasını gerektirmektedir. Çeşitli yerlerdeki Parti Komiteleri, Gençlik Birliği'nden hoşnut olduklarını belirtmişlerdir, çünkü Gençlik Birliği, çalışmasını Partinin merkezi görevleriyle eşgüdüm içinde yürütmüştür. Oysa şimdi hoşnutsuzluk belirtmek gerekmektedir, başka bir deyişle Gençlik Birliği'nin, gençliğin özelliklerine uygun düşen bağımsız faaliyetler düzenleyememesi karşısında hoşnutsuzluk ifade etmek gerekmektedir. Partinin ve Birliğin önder organları, Birliğin çalışmasına nasıl önderlik edeceklerini öğrenmeli ve gençlik kitlesini örgütleyebilmek ve eğitebilmek için faaliyetlerini Partinin merkezi görevleriyle eşgüdüm içinde yürütmede ve gençliğin özelliklerini dikkate almada başarılı olmalıdırlar.

Gençlik Birliği, Partinin önderliği altında, devrimci çalışmanın her alanında etkin olmuş ve çok büyük başarılar sağlamıştır. Gerek fabrikalarda, gerek tarlalarda, gerek ordu birliklerinde, gerekse okullarda devrimci davamızın genç insanlar olmadan başarıya ulaşması olanaksızdır. Çin gençliği çok disiplinlidir ve Parti tarafından kendisine verilen bütün görevleri yerine getirmiştir. Artık Kore'deki savaş sonuna yaklaştığından ve toprak reformu tamamlandığından, ülke içindeki çalışmamızın ağırlık noktası sosyalist dönüşüm ve sosyalist inşaya kaymaktadır. Bu da incelemeyi zorunlu kılmaktadır. Gençlik Birliği, köylük bölgelerdeki tarım çalışmasında, şehirlerdeki sanayi çalışmasında, okullardaki öğrenimde, bürolardaki görevlerin yerine getirilmesinde ve Milli Savunma Kuvvetlerimizi modern bir orduya dönüştürmek üzere ordu birliklerinde yapılan eğitimde, gençlerin yaşlılarla omuz omuza başarılı bir çalışma yürütmelerine nasıl önderlik edeceğini bilmelidir.

Gençlik sağlığına özen göstermelidir

Ondört ile yirmibeş yaşları arasındaki gençlerin inceleme yapmaları ve çalışmaları gerekir, ama gençlik çağı aynı zamanda bedensel gelişme çağıdır, onun için gençlerin sağlığına dikkat edilmezse çok kötü sonuçlar doğabilir. Gençlerin çok daha fazla inceleme yapmaya ihtiyaçları vardır, çünkü yaşlıların çoktan öğrenmiş oldukları birçok şeyi öğrenmek zorundadırlar. Gene de onlara gereğinden fazla inceleme ve çalışma yüklememek gerekir. Özellikle ondört ile onsekiz yaşları arasındakiler, büyükler kadar yoğun çalıştırılmamalıdır. Gençlerin, genç olduklarından, oyun oynamak, eğlenmek ve spor yapmak için daha çok zamana ihtiyaçları vardır. Yoksa mutlu olamazlar. Vakti geldiğinde aşık olacak,

evleneceklerdir. Işte bütün bu bakımlardan büyüklerden farklıdırlar.

Gençlerimize birkaç şey söylemek isterim: birinci olarak, sağlıklı olmalarını dilerim; ikinci olarak, incelemelerinde başarılı olmalarını dilerim; üçüncü olarak da, çalışmalarında başarılı olmalarını dilerim.

Bütün öğrencilere bir saat fazla uyuma süresi tanınmasını öneririm. Sekiz saat uyumaları gerekirken ancak altı-yedi saat uyuyorlar ve genellikle bu süre onlara yetmiyor. Okullardaki gençler sinir gerginliğine yatkındırlar ve çoğu zaman uyumakta da, uyanmakta da güçlük çekerler. Dokuz saat uyumayı kural haline getirin. Bu yönde bir emir yayınlanmalı ve dayatılmalıdır, bu konuda hiç bir tartışmaya yer bırakılmamalıdır. Gençler de, öğretmenler de yeterince uyumalıdırlar.

Devrim bize birçok şeyin yanı sıra pek o kadar iyi olmayan bir şey de getirdi. Herkes öylesine faal ve coşkun ki, sonunda genellikle bitkin düşüyorlar. Şimdi artık işçiler, köylüler, askerler, öğrenciler ve kadrolar da için de olmak üzere herkesin sağlığını korumasına özen göstermeliyiz. Tabii bu, sağlığınız iyiyse incelemenizin de iyi olacağı anlamına gelmez, çünkü incelemenin de uygun bir biçimde yapılması gerekir.

Bugün ortaokullardaki ders saatleri öğrencilerin çok fazla zamanını almaktadır, ders saatlerinin uygun bir oranda azaltılması iyi olur. Faal unsurların toplantısı da çok sık yapılmaktadır, bunların sayısı da azaltılmalıdır. Hem çalışmaya, hem de eğlenme, dinlenme ve uyumaya gereken dikkat gösterilmelidir. Genç işçiler, köylüler ve askerler çalışırken öğrenirler, dolayısıyla onların eğlenme, dinlenme ve uyumalarına olduğu kadar çalışma ve inceleme yapmalarına da gereken dikkat gösterilmelidir.

Sorunun her iki yönüne de yani hem inceleme ve çalışma yönüne, hem de eğlenme, dinlenme ve uyuma yönüne sımsıkı sarılmalıyız. Geçmişte yalnızca bir yönüne sımsıkı sarıldık, öteki yönüne ise ya hiç sarılmadık ya da gönülsüz sarıldık. Artık biraz da eğlence düzenlemek, eğlenceye zaman ayırmak ve olanak sağlamak ve sorunun bu yönüne sımsıkı sarılmak gerekmektedir. Parti Merkez Komitesi, toplantıların sayısını ve ders saatlerini azaltmayı kararlaştırmıştır. Bu kararın uygulanmasını sağlamalısınız. Buna karşı çıkanlarla mücadele edin.

Sözün kısası, gençlerin sağlıklı olmaları, iyi inceleme yapmaları ve iyi çalışma yapmaları sağlanmalıdır. Bazı önder yoldaşlar, gençlere yalnızca iş yaptırmaya bakıyor, onların sağlıklarıyla pek az ilgileniyorlar. Bu sözlerimi onların yüzlerine karşı söyleyebilirsiniz. Sizler sağlam bir zemindesiniz, yani sağlıklı yetişebilmesi için genç kuşağı koruyorsunuz. Biz eski kuşak olarak bundan yoksunduk, çünkü bizim zamanımızda büyüklerimiz çocuklar için kendilerini zahmete sokmazlardı. Büyükler yemeklerini masada yerlerdi, çocukların ise masası falan yoktu. Çocukların aile içinde en ufak bir söz hakkı yoktu, seslerini yükselttiler mi tokadı yiyiverirlerdi. Bugünkü yeni Çin'de yaklaşımımızı değiştirmeli ve çocuklarımızın ve gençlerimizin çıkarlarını daha çok düşünmeliyiz.

Gençlerimize tam bir güven duymalıyız

Birlik Merkez Komitesine genç kadrolar seçilmelidir. Üç Krallık zamanında Zao Zao, doğu Çin'deki Vu Krallığına saldırmak üzere dev ordusuyla Yangze Irmağına ilerledi. O sıralar bir "Gençlik Birliği üyesi"nin yaşında olan Çu Yu, Vu ordusunun başkomutanlığına atandı. Çeng Pu ve savaşlarda pişmiş öteki generaller ilk başta buna karşı çıktılarsa da daha sonra Çu Yu'nun komutanlığını kabul ettiler ve en sonunda savaş kazanıldı. Şimdi biz bugünün "Çu Yu'ları"nın Birlik Merkez Komitesine girmelerini istiyoruz, ama buna kimsenin kulak astığı yok! Birlik Merkez Komitesine yalnız yaşlılar aday gösteriliyor; gençler pek az. Bu doğru mudur? Hiç kuşkusuz yaşa bakılarak bir karar verilemez, yetenek de he

Birliği, çalışmalarında

lerini dikkate almalıdır

saba katılmalıdır. Birlik Merkez Komitesi için aday listesinde ilk başta otuz yaşın altında yalnızca dokuz kişi vardı; ama Parti Merkez Komitesinin tartışmasından sonra bu sayı altmışın üzerine çıkarıldı. Ama bu durumda bile, otuz yaşın altındakilerin oranı dörtte birin biraz üzerindedir. Otuz yaşın üstündekiler hâlâ toplam sayının hemen hemen dörtte üçünü oluşturdukları halde, bazı yoldaşlar bu sayının yeteri kadar yüksek olmadığından yakınmaktadırlar. Ben oldukça yeterli olduğu kanısındayım. Bazı yoldaşlar, bu altmış gencin hepsinin her bakımdan yetenekli olup, olmadıklarından emin değiliz diyorlar. Gençlerimize tam bir güven duymalıyız, büyük bir çoğunluğu işlerinin ehli olduklarını kanıtlayacaklardır. İçlerinden birkaçı yetersiz kalabilir, ama bunda kaygılanacak bir şey yoktur, bunlar ertesi seçimlerde değiştirilebilir. Bu yol tutulursa, temel yönelim yanlış olmayacaktır. Gençler bizlerden aşağı değildirler. Yaşlılar daha fazla tecrübe sahibidir ve bu elbette önemli bir noktadır, ama buna karşılık bedensel güçleri azalmaktadır, görme ve işitme duyuları eskisi kadar çevik değildir. Bu bir doğa yasasıdır. Bu kanıyı paylaşmayan yoldaşları ikna etmek gerekir.

Çoğunluğa karşı anlayışlı ve esnek davranmalıyız

Gençlik Birliği örgütleri gençliğin özelliklerini dikkate almalı ve kendi çalışma alanlarına sahip çıkmalı, ama aynı zamanda kendi kademelerindeki Parti Komitelerinin önderliğine de uymalıdırlar. Bu yeni değil, eskiden beri süregelen bir şeydir ve her zaman Marksizmin bir ilkesi olagelmiştir. Bu, gençlerden yola çıkmaktır. Ne de olsa gençlik gençliktir, yoksa bir Gençlik Birliğine neden gerek duyulsun? Gençler yetişkinlerden farklıdır, genç kadınlar da genç erkeklerden farklıdır. Bu özellikleri göz önüne almazsanız, kitlelerden koparsınız. Şu anda dokuz milyon Birlik üyeniz var, ama gençliğin özelliklerini göz ardı ederseniz büyük bir olasılıkla bu üyelerin bir milyonu sizi destekleyecek, sekiz milyonu ise desteklemeyecektir.

Gençlik Birliği, çalışmalarında, üyelerinin çoğunluğuna karşı anlayışlı davranmalı ve aynı zamanda ileri üyelere önem vermelidir. İleri unsurların bazıları bundan hoşlanmayabilir, çünkü onlar Birlik örgütünün bütün üyelerinden daha sert isteklerde bulunmasından yanadırlar. Bu gerçekten yerinde bir tutum değildir, onları bu konuda ikna etmeye çalışmalısınız. Birliğin tüzük taslağı, çok fazla yükümlülük getirmesine karşılık pek az hak tanımaktadır; çoğunluğun ayak uydurabilmesi için biraz kımıldanacak yer bırakılmalıdır. Dikkatinizi yalnız azınlık üzerine değil, çoğunluk üzerine toplamalısınız.

Tüzük taslağınızda, Birliğin düzenli hücre toplantılarına dört ay katılmayan bir üyenin kendiliğinden Birlikten ayrılmış sayılacağı belirtiliyor; bu çok ağır bir madde. Parti Tüzüğü bile bu konuda altı ay süre tanıyor, siz de aynını yapamaz mısınız? Birlik tüzüğünde, uygulanması olanaksız şeyleri ya da sekiz milyonun değil, yalnızca bir milyonun uygulayabileceği şeyleri koymayın. İlkelerin uygulanmasında esneklik olmalıdır. Olması gereken ile gerçekte olan arasında bir ayırım vardır. Bazı yasaların tam anlamıyla uygulanması yıllar alır. Sözgelimi, Evlenme Yasasının birçok maddesi programsaldır ve bunların derinliğine gerçekleştirilmesi en azından Üç Beş yıllık plan dönemi alacaktır. "Başkalarının arkasından dedikodu yapmayın" maddesi ilke olarak doğrudur, ama Birlik tüzüğüne ille de konulması gerekmez. Liberalizmle mücadele uzun dönemli bir görevdir ve Parti içinde bile hiç azımsanmayacak ölçüde vardır. Dedikoduculuğu yasaklayabilirsiniz, ama gerçekte yürümeyecektir. Çok dar sınırlar koymayın. Esas mesele, kendimizle düşman arasında kesin bir ayırım yapmaktır.

Saygınlık yavaş yavaş edinilir. Bir zamanlar ordudaki bazı kimseler başkalarını karalamak için maniler düzerlerdi. Bu konuda hiç bir yasak koymadık, herhangi bir soruşturma da açmadık, ordumuza da bir şey cikler olmadı. Yalnızca Üç Temel Disiplin Kuralı ve Dikkat Edilmesi Gereken Sekiz Nokta gibi birkaç önemli şeye sıkı sıkı sarıldık ve silahlı kuvvetlerimiz kararlılıkla doğru yolda ilerledi. Kitlelerin kendi önderlerine duydukları gerçek hayranlık, onları devrimci pratiğin akışı içinde tanımalarından kaynaklanır. Güven, gerçek kavrayıştan doğar. Birlik Merkez Komitesinin daha şimdiden oldukça yüksek bir saygınlığı vardır. Bazı kimseler Birlik Merkez Komitesini henüz takdir etmiyorlarsa, zamanla mutlaka edeceklerdir. Genç bir insan ilk kez görev aldığında saygınlık görmüyorsa bunda kaygılanacak bir şey yoktur, çünkü bazı eleştiri ve karalamaların olması olağandır. "Görüşlerin açıkca ortaya dökülmediği" yerde "fısıltılar" başlar. Eğer tam bir demokrasi olursa ve başkalarının düşüncelerini yüzünüze karşı açıkca söylemelerine izin verirseniz, ondan sonra insanların fısıldaşmayı sürdürmelerini isteseniz bile buna vakitleri olmadığını söyleyecek ve buna son vermek isteyeceklerdir. Ama gene de her zaman birtakım sorunlar çıkacaktır, bunların hepten çözüleceğini zannetmeyin; bugün sorunlar vardır, yarın da olacaktır.

Partinin geçiş dönemindeki genel görevi, esas olarak, sosyalist sanayileşmeyi ve tarımın, el sanatlarının ve kapitalist sanayi ve ticaretin sosyalist dönüşümünü Üç Beş yıllık plan dönemi içinde tamamlamaktır. Üç Beş yıllık plan on beş yıllık bir dönemi kapsamaktadır. Her yıl küçük bir adım ve her beş yılda bir büyük bir adım attık mıydı, üç büyük adımda bu iş hemen hemen tamamlanmış olacaktır. "Esas olarak tamamlanmış" demek, 'tamamen tamamlanmış" demek değildir. Esas olarak tamamlanmış dersek, temkinli konuşmuş oluruz; yaptığımız her işte temkinli olmak her zaman daha iyidir.

İçinde bulunduğumuz aşamada Çin'in tarım ekonomisi büyük ölçüde bireysel niteliktedir ve adım adım sosyalist dönüşüme ihtiyacı vardır. Tarım alanındaki karşılıklı yardımlaşma ve kooperatifleşme hareketini geliştirmek için gönüllü katılma ilkesine bağlı kalınmalıdır. Bu hareketi geliştiremezsek kapitalist yolu tutarız ve bu da sağ sapma olur. Hareketi gereğinden fazla zorlamak da iyi sonuç vermez, çünkü bu da "sol" sapma olur. Hareket, gerekli hazırlık yapıldıktan sonra adım adım yol almalıdır. Biz, hiç bir hazırlık yapılmadığı halde zaferden emin olarak savaşa atılmaya da, hazırlık yapıldığı halde zaferden emin olmadan savaşa atılmaya da her zaman karşıyız. Çan Kay-Şek'e karşı savaştığımız günlerde başlangıçta bazıları öznelcilik hatasına düştüler, ama daha sonraları düzeltme hareketi sayesinde bu öznelciliği alt ettiğimiz zaman zaferi kazanan biz olduk. Şimdi sosyalizm uğruna savaş veriyoruz, sosyalist sanayileşmeyi ve tarımın, el sanatlarının ve kapitalist sanayi ve ticaretin sosyalist dönüşümünü tamamlamak için savaşıyoruz. Bü tün milletin önündeki genel görev budur. Gençlik Birliği'nin bu genel görevi nasıl yerine getireceğine gelince, uygun yolgösterici ilkeleri gençliğin özelliklerini göz önüne alarak siz kendiniz saptamalısınız.

Elazığ Ortaokulu ve Atatürk Lisesi

«ÖĞRENCİLER ADINA DIŞARDAN MÜCADELE VERİLEMEZ»

Bir öğrenci

Elazığ Ortaokulu ve Atatürk Lisesinde geçmişte faşistlerin hiç bir etkinliği yoktu. Ancak devrimcilerin yanlış siyaseti, faşistlerin bu okullarda güç toplamasına yardım etti. Şimdi de maceracı eylemler öğrencilere zarar vermeye devam ediyor. Okulla ilgisi olmayan maceracı unsurların okulun çevresinde toplanarak tek tek faşistleri dövme şeklindeki eylemleri öğrencilerin üzerindeki baskının artmasına yol açıyor. Bu olayları bahane eden okul idaresi, okulda aramalar yapmaya başladı. Polis de yoldan geçenlere gözdağı vermeye çalışıyor. Gelen geçen her kesin üzerini arıyor.

Bu kadar zarara yol açan maceracılar "öğrencileri korumak için geldiklerini" iddia ediyorlar. Oysa bunlar büyük bir yanılgı içindedir. Can güvenliğini, öğrenim özgürlüğünü dışarıdan gelen bir avuç kişi değil, en geniş öğrenci kitlesi sağlayabilir.

Maceracıların bu siyaseti polisin Fevzi Çakmak Mahallesi halkına karşı da saldırıya girişmesine imkan vermiştir.

Biz devrimciler öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğinin ancak öğrenci kitlesinin mücadelesiyle gerçekleştirilebileceğine inanıyoruz. Maceracıların faşistlere karşı giriştiği saldırılar faşistlerin saldırganlığını gizlemeye yarıyor. Bizler saldırılara karşı öğrenci-veli işbirliğini gerçekleştirmeli ve en geniş kitleyle birleşmeliyiz.

Bengaldeş Ticaret ve Sanayi Odaları Federasyonu Başkanı A.M. Zahiruddin Khan'la görüşme :

"BELLİ ÜLKELERİN DÜNYADAKİ KAYNAKLARI TEKELLERİNE ALMALARINA İZİN VERİLEMEZ„

İslam Ülkeleri Ticaret ve Sanayi Odaları konferansına katılan Bengaldeş Ticaret ve Sanayi Odaları Federasyonu Başkanı A. M. Zahiruddin Khan'la görüştük. Aşağıda röportajı yayınlıyoruz:

Soru: Son yıllarda Üçüncü Dünya ülkeleri arasındaki ilişkilerin her alanda büyük bir gelişme gösterdiği görülmektedir. Üçüncü Dünya ülkeleri arasındaki bu birlik ve dayanışmanın temeli ve nedenleri sizce nedir?

Cevap: Bence Üçüncü Dünya ülkelerinin bugün biraraya gelmelerinin başlıca nedeni, birleşmedikleri takdirde, bugünkü koşullarda ekonomik bakımdan varlıklarını sürdüremeyeceklerini kavramış olmalarıdır. Siyaset doğrudan doğruya ekonomiye bağlı olduğu için,sizin de bildiğiniz gibi, bir ülkenin ekonomik bakımdan varlığını sürdürememe tehlikesiyle karşılaşması, siyasi varlığını da yitirmesi tehlikesini doğurur. Üçüncü Dünya ülkeleri, kaynaklarının özellikle de temel maddelerinin gelişmiş ülkeler tarafından sömürüldüğünü oldukça geç farkettiler. 1960'ların sonlarıyla 1970'lerin başların - da ülkelerin bu konudaki bilincinde büyük bir yükselme oldu. Bu sıralarda, gelişmiş ülkelerin sattıkları sermaye mallarının ve teknolojinin fiyatını büyük oranlarda arttırdıklarını ayrıca Üçüncü Dünya ülkelerine ödedikleri çok düşük fiyatlar yüzünden gelişmiş ülkelerin kendi ekonomilerinde çok ağır enflasyonist baskıların meydana geldiğini gördüler. Bu enflasyon sonucunda Üçüncü Dünya ülkelerinin paralarının değeri düştüğü için bu ülkeler yeni bir darbe daha yediler.

Üçüncü Dünya ülkeleri iki darbe birden yiyorlardı : Bir taraftan, sattıkları ham maddeler karşılığında son derece düşük fiyatlar alıyorlardı ve bunun sonucunda gelişmiş ülkelerde gereksiz bir fazla toplanıyor, enflasyona yol açıyor, sonuç olarak gene kendi paralarının değerinin düşmesine neden oluyordu. Bu, iki tarafı da keskin bir kılıca benziyordu. Bu koşullarda Üçüncü Dünya ülkeleri bir türlü bütçelerini dengeleyemez hale geldiklerini gördüler. Bu alış verişten sağladıkları yarar, bir milletin sadece varlığını sürdürmesine bile yetmiyordu. Bu durum o zaman çok açık seçik bir biçimde tespit edildi.

Soru: Üçüncü Dünya ülkelerinin birliği özellikle son yıllarda büyük bir gelişme gösterdi. Sizce, süper devletlerin başka ülkeler üzerinde hegemonya kurmaya çalışmaları, bu birleşmeyi nasıl etkilemiştir?

Cevap: Bu birliğin güçlenmesine herşeyden önce konferanslar yardımcı olmuştur. Konferanslar ve uluslararası plandaki guruplaşmalar etkin olmuştur. Üçüncü Dünya ülkeleri davaları için destek arıyorlardı ve bu yardım bazı ülkelerden geldi. Buna kuşku yok.

Soru: Üçüncü Dünya ülkelerinin birliği ekonomi ve ticaret alanına da yansımaktadır. Bu gelişme son zamanlarda yeni bir uluslararası iktisadi düzen şeklinde ifade edilmektedir.Bu yeni uluslararası iktisadi düzenin temelleri ve ilkeleri nelerdir? Üçüncü Dünya ülkelerini bu noktada birleştiren ilkeler nelerdir?

Cevap: Yeni uluslararası iktisadi düzen , Üçüncü Dünya ülkelerinin ve aslında bütün ülkelerin malları - nın ve ürünlerinin gerçek değerini bulması için harcanan çabalara verilen addır . Bu konuda bir sömürü olmamalı, herkes yaptığı katkının karşılığını doğru bir biçimde almalıdır. Belli gurupların ya da belli ülkelerin dünyadaki kaynakları tekellerine almasına izin verilemez. Dünya barışı açısından izin verilmemelidir. Biz bir anlamda dünya vatandaşları sayılırız. Bu bakımdan dünya kaynaklarının artık şid - det yoluyla denetlenemeyeceği herkes tarafından kavranmalıdır. Örneğin doğa kirlenmesi, kaynakların korunması gibi konularda çoğunluğun çıkarlarını gözetecek uluslararası ilkeler tespit edilmelidir.

Bugün dünyada tamamen kendi içine kapanık bir biçimde yaşamak olanaksızdır. Dünya iktisadi bir bunalım içindedir. Bu, tek tek ülkelerin iktisadi koşullarının bir sonucu değil, birçok etkenin biraraya gelmesinin bir sonucudur. Bana soracak olursanız, meseleyi şöyle görüyorum: Arap kardeşlerimiz petrollerinin gerçek değerini bulmasını sağlamak için boykot yaptıkları zaman, bütün dünya bunun yarattığı duruma alışmak zorunda kaldı. Eskiden, boykottan önce gelişmiş ülkeler enerjiyi ucuza malettikleri için yüksek ücretler ödeyebiliyorlardı. Üstelik, ileri bir teknolojiye de sahip olduklarından bizden üstün durumdaydılar. Şimdi bu avantaj ortadan kalkmış bulunmaktadır.

Litvanya halkı yeni çarları protesto etti

Milletler hapishanesinden sesler yükseliyor

Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı dünyanın çeşitli bölgelerinden ve Doğu Avrupa ülkelerinden yükselen sesler her geçen gün artıyor. Sovyetler Birliği'ndeki ezilen milletler Yeni Çarların boyunduruğuna ve "Ruslaştırma" siyasetlerine boyun eğmiyor.

Geçtiğimiz günlerde Litvanya'nın başkenti Vilna'da, Rus futbol takımı ile mahalli bir takım arasında düzenlenen maçta şehir stadına dolan halk, maç boyunca "Ruslar Defolun" diye bağırdı. Ulusal marş - lar söyleyen halk, Yeni Çarların milli zulüm ve sömürü siyasetini mahkum etti. Maçtan sonra da gösteriler devam etti ve polis arabaları ateşe verildi.

Halka saldıran KGB ajanları ve polisler birkaç kişiyi tutuklamaya çalıştı. Ancak Litvanya halkı Brejnev'in ajanlarını kovalıyarak tutukluları zorla kurtardı.

Ertesi sabah sokakları otomatik silahlı Rus askerleri doldurdu, halka gözdağı vermeye çalıştılar. Bu halkın öfkesini daha da kabartmaktan başka bir işe yaramadı. Polis gizlice gözaltına aldığı dört Litvanyalıyı da serbest bırakmak zorunda kaldı.

Sovyet halkları, Sovyetler Birliği'ni milletler hapishanesine dönüştüren Brejnevleri eninde sonunda mezara gömecektir.

AYDINLIK YAYINLARI FRANKFURT KİTAP FUARINDA

12-17 Ekim tarihleri arasında Frankfurt'ta uluslararası Kitap Fuarı açıldı. AYDINLIK ve BORA YAYINLARI da fuara katıldı. Çok sayıda Türkiye'li işçi ve öğrenci yayınların sergilendiği pavyonu ziyaret ettiler . Yayınları incelediler ve siparişte bulundular. Yabancı yayınevleri de AYDINLIK'ın kitaplarını kendi dillerinde yayınlamak için temasta bulundular. Türkiye'li işçi ve öğrencilerin yoğun olduğu bölgelerdeki Alman kitabevleri AYDINLIK ve BORA yayınlarından ve AYDINLIK dergisinin Almanca çevirisinden çok sayıda ısmarladılar. Ayrıca Romanya devlet kitaplığı AYDINLIK dergisinin yabancı dillerde çevirisinin Romanya'da dağıtımı üzerine aldı.

Hessen radyosu, AYDINLIK yayınları adına Yıldırım Dağyeli ile "Türkiye'de Çocuk Kitapları, Türkiye'de Çocukların Yaşantısı" üzerine yarım saat süren bir röportaj yaptı. AYDINLIK ve BORA yayınları ayrıca fuarın girişinde büyük bir kitap sergisi açtı.

Fuara Sovyetler Birliği de katıldı. Yeni Çarların pavyonunu fuar süresince otomatik tüfekli polisler korudu. Rus pavyonu, aşk kitapları, yeni Rus burjuvazisinin yoz hayatını anlatan kitaplarla dolmuştu.

Yeni Çarlar, ülkelerin iç işlerine karıştıklarını bu fuarda da ispatladılar. Rote Fahne Verlag (Kızıl Bayrak Yayınevi)'in pavyonundaki bir resmin kaldırılması için Alman hükümetine baskı yaptılar. Bu pavyonda Ekim Devriminin 60. yıldönümü dolayısıyla Ekim Devrimi' - nden alınmış bir resim vardı. Resmin üzerinde "Brejnev bugünün Hitleridir.Onun yolunu kapayalım" sloganı yazıyordu. Geceyarısı fuarın bomboş olduğu bir zamanda bir gurup polis pavyona girerek sloganı resmin üzerinden kazıdı. Yeni Çarların bu tutumu özellikle Üçüncü Dünya Ülkeleri tarafından protesto edildi.

DÜZELTME

Dergimizin 132. sayısında İslam Ülkeleri Ticaret ve Sanayi Odaları Konferansına katılan Pakistan delegesi İmdad Ahmed ile yaptığımız röportajı yayınlamıştık. Bu röportajla birlikte yayınladığımız resim Pakistan delegesine değil Bengaldeş delegesine aittir. Bu sayımızda sayın İmdad Ahmed'in resmini yayınlıyoruz.

Düzeltir, özür dileriz.